Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Спортивна газета

НАГОРОДЖЕНА ПОЧЕСНОЮ ГРАМОТОЮ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

ВИХОДИТЬ З 18 КВІТНЯ 1934 РОКУ

ОРГАН ДЕРЖАВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОЇ РСР ПО ФІЗИЧНІЙ КУЛЬТУРІ І СПОРТУ І УКРАЇНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ РАДИ ПРОФСПІЛОК

25 червня 1987 р. четвер № 75 (5535) Ціна 3 коп.

біля витоків майстерності

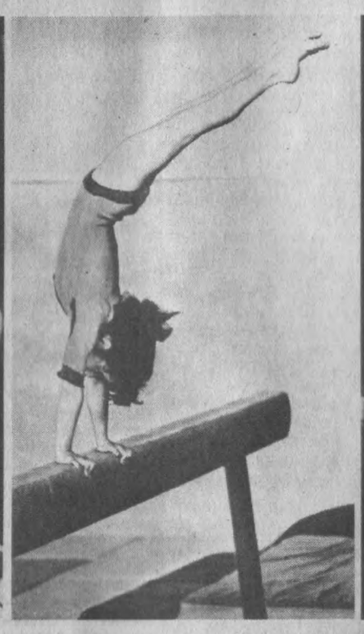

Є на Поділлі перлина

ОСЬ уже шістнадцять років існує Хмельницька обласна дитячо-юнацька спортивна школа — справжній центр тяжіння для місцевих хлопчиків і дівчаток. Зараз це відомий далеко за межами республіки заклад, який так чудово заважив на долі багатьох тисяч своїх випускників.

А починали тут скромно. Мали тільки один корпус, де сусідили всі види — плавання, вільна боротьба, легка атлетика, спортивна гімнастика...

Сьогодні ж це розгалужений комплекс, добре обладнаний за спеціалізаціями. Судіть самі: тут плавальний басейн з «жабенятником», легкоатлетичний манеж 78×24 м, зали спортивної гімнастики для юнаків 42×24 м та окремий для дівчат, зал вільної боротьби 42×24 м, два зали ЗФП та зал хореографії.

Крім цього, є відновлювальний центр з двома саунами і медпунктом. Влітку легкоатлети тренуються на стадіоні «Поділля».

На чотирьох відділеннях ДЮСШ займається 2389 учнів. Спортінвентарем школа забезпечена повністю.

Вкомплектована досвідченими, вдумливими і працьовитими кадрами, ДЮСШ виводить на стежку у великий спорт багатьох юнаків і дівчат. У 1986 році тут підготовлено 1 майстра спорту міжнародного класу, 2 майстрів спорту СРСР, 13 кандидатів у майстри з усіх видів, 23 першорозрядників.

Серед вихованців школи — десятиборець Михайло Медведь, майстер спорту міжнародного класу, чемпіон IX Спартакіади народів СРСР. Нині Михайло — студент інституту фізкультури.

Пишається школа і Андрієм Гродським (вільна боротьба) — 2 місце на IX Спартакіаді народів СРСР у загальнокомандному заліку. Він теж мсмк, підготував здібного борця старший тренер Сергій Григорович Басистий.

Це лише окремі штрихи загальної картини стану справ у Хмельницькій обласній ДЮСШ. Минають роки, усталюються традиції, вдосконалюються методи тренувань. Школа мужніє, росте, розвивається. І хто знає, можливо, через певний час із-поміж її випускників вийдуть нові чемпіони країни, Європи, світу, та й про олімпійське золото не гріх помріяти, адже — хвиля за хвилею — в життя йдуть нові покоління. Спираючись на плечі старших, їм рости і перемагати.

Так тримати, школо!

А. СТАВЕНКО.
Хмельницький.

НА ЗНІМКАХ:

Неси мене, водо бистра!

Тут прищеплюють граціозність, яка розцвіте майстерністю.

Все мусить працювати, як у годиннику. Для медсестри немає таємниць про самопочуття підопічних.

Світ в оберненій перспективі.

Не втомилась, а здобула насолоду.

Фото М. БОЧКА.

актуальна тема

Літо сільського школяра

Що й казати, літо для дітей і підлітків — найжаданіша, найцікавіша пора року. Піонерські, туристські табори, табори праці та відпочинку, екскурсії... І майже все це на свіжому повітрі, де можна побігати, показати своє вміння і спритність у змаганнях з товаришами, зміцнити здоров'я. Всього якихось три місяці, і перед вереснем дитину не впізнати — підросла, набралась наснаги.

Дійсно, чудова ця пора, коли всі дитячі маршрути ведуть на природу. Втім, не всі. Сільські школярі в цей час намагаються відвідати обласні центри, столицю республіки, щоб побувати в театрі, цирку, музеї, картинній галереї, а то й просто поблукати гамірними вулицями, поласувати морозивом. Однак морозиво всі канікули не їстимеш, а в міські піонерські табори сільським дівчаткам і хлопчикам путівок не видають. У них своя специфіка. Тому й виникає питання: як насправді проходить літо сільського школяра?

Про природу і свіже повітря казати, мабуть, не треба. Цього вистачає завжди. Поговоримо про умови, які створюються на місцях для повноцінного відпочинку дітей і підлітків. Чи обладнані всім необхідним їхні піонерські, табори праці та відпочинку? Чи не стане допомога дорослим у полі, на фермі, та ще й погано організована, головним у розпорядку дня?

На жаль, не чекаючи численних повідомлень з районів, можна впевнено сказати: за своєю насиченістю, емоційністю, забезпеченням, можливостями літо сільських школярів у багатьох випадках поступається літу юних жителів міст. І перш за все за рахунок бази. У тому числі спортивної.

Цю обставину давно вже врахували у селі Жданове Шаргородського району Вінницької області. Розповідь про це почнемо з того, що там кожен учень вміє плавати. Після введення в дію критого басейну, збудованого на кошти місцевого колгоспу імені Жданова, для дітей стали обов'язковими уроки на воді. Правління, партійна, громадські організації господарства вважають, що розвиток навчально-спортивної бази для юні є однією з важливих складових соціальної політики. Конкретний приклад: у минулому році у селі спорудили нову школу з просторим спортивним залом, стрілецьким тиром. Поряд з будівлею з'явився справжній стадіон — футбольне поле, майданчики для баскетболу, волейболу, інших ігрових видів спорту, легкоатлетичні сектори.

У господарстві планують і надалі чималі витрати на розширення і вдосконалення спортивних споруд. На водосховищі почали створювати човнову станцію, обладнують відкритий плавальний басейн для дітей. У новому навчальному році відкриється дитячо-юнацька спортшкола.

З таким підходом до справи ніяких проблем з організацією змістовного, активного відпочинку школярів у селі Жданове бути не може. Слід сказати, що одночасно з локальним завданням тут вирішуються й інші. Коли діти займаються цікавою справою, дорослим у канікули менше з ними клопоту. Вони й самі за прикладом синів і дочок частіше виходять «розім'ятися», звикають до регулярних занять фізкультурою і спортом.

Літо почало свій стрімкий біг. Позаду вже майже третина дистанції. І тому тема сьогоднішньої розмови може здатися дещо запізнілою. Однак краще саме сьогодні, влітку, на конкретних прикладах нагадати багатьом керівникам господарств, організаторам фізкультурно-масової роботи, що оздоровчий період для школярів не менш важливий, ніж учбовий. Це час самостійних кроків по життю, час їхнього морального, трудового і фізичного гартування. І тому ставити все це в залежність від настрою чи розуміння проблеми людини, яка за це відповідає, неможливо.

Літо і сільських школярів, і тих, хто вчиться в містах, мусить бути однаково цікавим і корисним.

вітаємо!

Вище тільки небо!

Чемпіон і рекордсмен світу Сергій Бубка стрибає на 6,03!

ТІ, хто вчора вранці розкрив газету, побачили повідомлення з Оклахома-Сіті про те, що американець Дж. Дайел стрибнув з жердиною на 5,96, показавши другий результат в історії легкої атлетики після рекорду нашого Сергія Бубки — 6,01. І десь у душі кожен з нас відчув легке занепокоєння — чи не повернеться рекорд у цьому виді до США? Адже саме американці володіли ним найдовше. Але вже стукотіли телетайпи, передаючи нову сенсаційну звістку: донеччанин Сергій Бубка, виступаючи на змаганнях з серії Гран-прі меморіалі Е. Рошицького у Празі показав новий видатний результат, стрибнувши з жердиною на 6,03 — ще на два сантиметри вище свого світового рекорду. Таким чином Сергій, як кажуть бігуни, знову «пішов у відрив», залишивши найближчих суперників на солідній відстані. Він залишається поки що єдиним у світі, хто опанував шестиметровий рубіж.

У Сергія досить звичайні за сучасними мірками фізичні дані — зріст 184 см, вага 77 кг. Але його м'язи сповнені вибуховою силою, яка дозволяє йому стрибати у довжину до восьмиметрової позначки і бігати стометрівку зі швидкістю класного спринтера. До цього слід додати загартовану вдачу, здатність боротися за перемогу до останньої спроби. Якщо видатні атлети нерідко поділяються на тих, хто тільки ставить рекорди, або лише перемагає в найбільших змаганнях без рекордних досягнень, то в особі Бубки ми маємо суператлета — рекордсмена світу і переможця найпрестижніших змагань.

Минулого року він став переможцем Ігор доброї волі у Москві з рекордом світу — 6,01. До речі, це був єдиний випадок, коли Сергій здійснив рекордний стрибок на стадіонах нашої країни. Цього року він поліпшив світовий рекорд для залів у японському місті Осака — 5,96, 8 березня став переможцем першого чемпіонату світу для залів в Індіанаполісі, а завершив зимовий сезон ще одним рекордним стрибком на 5,97 у Туріні. Сергієві, одному з шести видатних атлетів світу, був вручений «Спортивний Оскар» за 1986 рік.

В. МАЄВСЬКИЙ,
майстер спорту.

На четвертій сторінці сьогоднішнього номера можна ознайомитися з деякими іншими відомостями про рекордсмена світу і кількома фотографіями.

офіційний розділ

Потрібна система

ПРОЙШЛО чергове засідання координаційної ради по фізичній підготовці допризовної і призовної молоді республіки. Питання, що стояли на порядку денному, вимагали детального аналізу та різнобічного розгляду. Зокрема, йшлося про практику роботи Козятинського райвиконкому Ради народних депутатів Вінницької області по координації зусиль зацікавлених організацій у поліпшенні фізичної підготовки молоді до служби в Армії.

Як відзначалося, разом з певними успіхами в цьому напрямку — організацією масових змагань юнаків за програмою «Стартів надій», ігор «Орля» та «Зірниця», щорічних зимових та літніх спартакіад допризовної і призовної молоді, оглядів «Нумо, хлопці!», у колективах і серед сільрад (не випадково козятинська фізкультурна організація чотири роки поспіль нагороджується перехідним Червоним прапором Вінницького облвиконкому за успіхи у роботі з комплексу ГПО) у районі є ще чимало невикористаних резервів і можливостей.

Так, тільки в 16 із 44 шкіл є спортивні зали. Понад 1000 учнів козятинської СШ № 2 займаються у невеличкій спорткімнаті. Важливі питання підготовки старшокласників не обговорюються на засіданнях педагогічних рад загальноосвітніх шкіл, не налагоджено тісного контакту між військкерівниками і вчителями фізкультури. З року в рік не беруть участі у районних заходах і спартакіадах представники команд Систренівської, Полечинської, Юровської, Збаразької та інших сільрад. Відтак ще не до кінця можна простежити систему в роботі з допризовниками і призовниками.

До цього ж висновку прийшли члени координаційної ради, аналізуючи роботу в цьому плані Керченського міськкому ЛКСМУ і міськспорткомітету. У місті стали традиційними змагання, присвячені пам'яті героїв Великої Вітчизняної війни та воїнів - інтернаціоналістів, започатковано перевірку фізичної підготовки призовників під час приписки, цікавою формою роботи стало проведення серед учнів СПТУ конкурсу «Найсильніший», до програми якого увійшли змагання штангістів, гирьовиків, з перетягування канату тощо. Але, знову ж таки, всі ці заходи мають переважно одноразовий характер.

Особливе занепокоєння всіх присутніх викликала незадовільна фізична підготовка учнів середніх спеціальних закладів Міністерства геології УРСР. Зокрема, у Полтавському нафтовому геолого-розвідувальному технікумі не проводяться Тиждень ГПО та Тиждень призовника, з 720 учнів тільки 185 відвідують спортивні секції. Потребує докорінного поліпшення матеріальна база. Ці ж хиби в роботі по загартуванню молоді виявлено і в Київському геолого-розвідувальному технікумі.

Словом, усі прорахунки було чітко визначено. Намічено ряд конкретних заходів для поліпшення становища. Тепер — слово за спорторганізаторами на місцях.

XII республіканська Спартакіада учнів навчальних закладів профтехосвіти

Не вимагають доказів

Після закінчення фінальних змагань XII республіканської Спартакіади учнів навчальних закладів профтехосвіти у Донецьку ваш кореспондент попросив оцінити підсумки змагань.

Імпровізовану прес-конференцію відкрив перший заступник голови Республіканської ради «Трудових резервів» В. К. ГАВРИЛКО:

— Старти нинішньої спартакіади, — сказав Валентин Купріянович, — пройшли на більш високому рівні, ніж у минулому. Досить сказати, що за весь час змагань не було подано жодного протесту. Це свідчить про суто спортивний принцип комплектування команд, чесну й рівну боротьбу за першість. Явно зростає популярність спорту в системі профтехосвіти. Досить сказати, що нині в республіці працюють 289 груп зі спортивним ухилом.

Розмову продовжив начальник Донецького обласного управління профтехосвіти О. П. ПАШУКОВ:

— Впровадження спорту в систему профтехосвіти — життєва необхідність. Не секрет, що значну кількість учнів ПТУ і технікумів складають «важкі» хлопці. Тут на допомогу педагогам приходить спорт. Адже його благодійний вплив і виховне значення не вимагають доказів.

Заступник голови Республіканської ради «Трудових резервів» Г. К. ЧЕРЕВИШНЯ сказав так:

— Якщо звернути увагу на чисто спортивний бік змагань, то добре враження залишає підготовка учасників турнірів борців, де по 6—8 команд мали рівний склад і кожна з них могла претендувати на першість. Серед збірних областей найкраще показали себе донеччани, львів'яни і кияни, які були серед лідерів практично у всіх видах програми, хоч комплексного заліку ми не проводили.

Фінали на Донеччині завершені. Але в інших містах республіки вони ще тривають.

І. ТРОФИМЕНКО,
спеціальний кореспондент «Спортивної газети».
Донецьк (телефоном).

XXXII Спартакіада школярів України: художня гімнастика

Проблема — технічна підготовка

СЕВАСТОПОЛЬ. 16 — 21 червня. 83 учасниці. 17 команд. Головний суддя — Н. Логвиненко (всесоюзна категорія).

ЯК і очікувалося, з першого дня змагань поза конкуренцією була команда Києва, вкомплектована перспективними гімнастками. Вони випередили найближчих конкуренток — спортсменок із Запоріжжя на 372 очка. Тон задавали Н. Зоріна, Н. Синицина, О. Колесова, які у свої 13 років вирізнялися доброю технікою володіння предметами, хореографічною підготовкою.

До того ж, Зоріна ще й продемонструвала вміння зібратися у вирішальний момент, холоднокровно боротися за кожен бал. Вона по праву стала чемпіонкою спартакіади в багатоборстві і посіла три перші місця у фіналах з обручем, м'ячем та вправі без предмета.

Які ж проблеми у підготовці юні виявили ці старти? На це запитання кореспондента «СГ» відповідає один з тренерів команди-переможниці Ж. В. Карпинська:

— В основному порадували ті учасниці, від яких ми й очікували добрих виступів. І вони давно помічені тренерами збірної республіки. Однак хвилює, що були команди, які не здобули очок, або зовсім мізерну кількість. Як, приміром, одесити — вони посіли одинадцяте місце й одержали очко.

Була і залишається проблемою — технічна підготовка 13-річних гімнасток у володінні предметами. Практика показує, що більшість фахівців поспішають форсувати підготовку спортсменки, забуваючи про прописні істини хореографічної, технічної роботи з предметами. А згодом ці недоліки важко усунути.

Хто ж запам'ятався? Передусім трійка призерів. Виразні, артистичні гімнастки були і в команді Чернігівської області, яка, на жаль, не здобула й очка.

Кілька слів про гостинних господарів. Вони зробили все можливе аби учасниці й добре відпочили. Гімнастки побували на екскурсії, у музеї, познайомилися з історичними місцями Севастополя.

Наш кор.

ТЕХНІЧНІ РЕЗУЛЬТАТИ

Командні. 1. Київ — 632, 2. Запорізька обл. — 260, 3. Київська — 229, 4. Дніпропетровська — 209, 5. Севастополь — 160, 6. Львівська — 102. **Багатоборство.** 1. Зоріна, 2. Синицина (обидві Київ), 3. Покотило (Київська обл.).

ТАБЛО

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

КАРЛ-МАРКС-ШТАДТ. Традиційний матч легкоатлетів НДР і СРСР приніс успіх господарям у загальному заліку — 208:196. Перевага спортсменів НДР була досягнута в основному за рахунок блискучого виступу жінок, які перемогли наших атлеток з рахунком 106:73. У чоловіків попереду збірна СРСР — 121:102.

Знову відзначилися «зірки» світової легкої атлетики — Хайке Дрехслер, яка стрибнула у довжину 7,34, Марліз Гер пробігла 100 м за 11,07 сек., Сабіне Буш — 100 м з/б за 12,46 сек., Діана Ганські метнула диск на 74,08. Серед наших спортсменок добре виступили Тетяна Самоленко із Запоріжжя — 1500 м за 4.12,76, Олена Романова з Волгограда — 3000 м за 8.54,60, ленінградка Наталя Ахрименко — ядро на 21,29.

Серед чоловіків рекорд Європи у спортивній ходьбі на 20 км перевищив Аксель Ноак з НДР — 1:19.12,0. Рекорд СРСР у метанні списа повернув собі Віктор Євсюков з Алма-Ати — 85,16. На стометрівці першим був Віктор Бризгін з Ворошиловграда — 10,12 сек., біг на 200 м виграв чемпіон Європи з Ульяновська Володимир Крилов — 20,43 сек. Наш квартет виграв естафету 4×100 м — 38,38 сек.

Вечірній телетайп

ХОКЕЙ НА ТРАВІ. **На міжнародному турнірі за участю восьми команд «Літні хокеїсти», який приймає Гага, збірна СРСР програла англійцям — 0:2 (0:0).**

Лише наприкінці матчу англійським спортсменам вдалося здолати оборону нашої команди. Відзначилися Барбер та Грімлі.

Турнірну таблицю очолюють одразу три збірні: ФРН, Голландії та Австрії. Вони набрали після чотирьох ігор по сім очок. У радянських хокеїстів — два.

Вл. інф.

алло, центр здоров'я?

Лікування волейболом

Легкоатлети, плавці та представники інших видів спорту давно вже уподобали Ялту як прекрасне місце для тренувальних зборів. Останнім часом все більше бажаючих стало і з волейбольного табору. Від славнозвісної «Уралочки» до юнацьких збірних республік.

ТІ, хто вперше отримав можливість готуватися у цьому курортному місті до сезону, так і питають: «Як дістатися курортної поліклініки?» Чому? Туди ж бо ходять не за великим спортом, а за медпроцедурами. А секрет у тому, що до одного комплексу з отією поліклінікою входить... волейбольний стадіон.

Його створення було давньою мрією тренера-ентузіаста Анатолія Івановича Литвинського. Ті, хто стежить за республіканськими турнірами принаймні років з десять, мусять пам'ятати досить успішні виступи жіночої команди ялтинського «Спартака». Кримчанки кілька разів стукали на всіляких конкурсах і перегравнянях у двері першої ліги. Та їм повсякчас бракувало якоїсь крихти спортивного щастя. Ну, не вийшло, так не вийшло. Литвинський не закинув улюблену справу, але трохи змінив тактику. Набрав зовсім юних дівчат, організував спартаківські групи ДЮСШ.

За допомоги територіального управління курортами профспілок та тодішньої Укрради ДСТ «Спартак» А. Литвинський з групою аматорів обладнали чудовий волейбольний майданчик з усіма допоміжними приміщеннями й трибунами. Те, що вони ніколи під час матчів не порожніли, зрозуміло: у Ялті відпочиваючих — море. Та тренер пішов далі. Він, образно кажучи, зняв людей з лавок на майданчик. І курсовочники стали цілком активними волейболістами.

Щодня директор спорткомплексу Анатолій Литвинський на своєму робочому місці. Та, маючи відлагоджену систему занять інструкторів лікувальної фізкультури (серед них є, до речі, й гравці згадуваного «Спартака»), він разом з дружиною Тетяною Костянтинівною ще й тренує юних. І, мабуть, непогано вдається, коли Тетяна Жмакова та Ольга Алейникова — переможниці першості СРСР.

Розпочалося ще одне курортне літо. В ці дні на майданчику й стежках здоров'я — аншлаг. Отож потрібно господарству Литвинського розширятися. Проект уже є. Та знадобиться допомога міських органів, облради новоствореного ДФСТ профспілок. Адже тут можна згодом спорудити спеціалізований волейбольний центр всесоюзного значення. Частину його тоді зайняли б команди — клубні та збірні. А частину — відпочиваючі й жителі Ялти: комплекс розташований у самому центрі міста. Коли доведеться приїхати до Ялти, заходьте пограти у волейбол.

...Ми вже залишали територію комплексу, коли до гурту волейболісток приєдналася ще одна. То була, як виявилося, вихователька дитсадка Олена Дежернюк — нині найдосвідченіший гравець «Спартака»-87. Знаєте, про що вона мріє? Привести на волейбол своїх нинішніх малюків-підопічних. Адже є по всій Литві міні-баскетбол. То чому б не бути в Ялті міні-волейболу?

О. МЕЖОВ,
В. СПІВАК.

Ялта
Кримської області.

25 червня: готуйтеся до телефонної розмови: 25 червня

17.00: м'яч у сітці проблем: 17.00

У НОМЕРІ «Спортивної газети» від 23 травня ц. р. в добірці листів під рубрикою «Думка глядача» К. Жабинський зі Жданова запропонував редакції організувати зустріч читачів «СГ» з людьми, від яких залежить вирішення широкого кола проблем футболу республіки. «Підказувати, кого запрошувати на цю розмову не буду, але зрозуміло, що це повинні бути керівники нашого футболу, його безпосередні учасники»,— уточнив свою пропозицію К. Жабинський.

Відгукнулися на пропозицію ті, хто в першу чергу й мав прийняти масовану атаку болільників: начальник відділу футболу Держкомспорту УРСР, заслужений тренер СРСР Микола Федорович Фоміних і голова республіканської колегії суддів, арбітр всесоюзної категорії Лев Олександрович Саркісов.

Отже, саме сьогодні, 25 червня М. Ф. Фоміних і Л. О. Саркісов прийдуть до редакції. Відверта розмова з читачами розпочнеться рівно о 17.00 за московським часом. Запам'ятайте номери телефонів:

228-51-42 і 229-21-38

Набравши перший з цих номерів, ви вийдете на зв'язок з М. Ф. Фоміних, а на другому телефоні чергуватиме Л. О. Саркісов.

Пропонується своєрідний матч з читачами розбити на два тайми по 45 хвилин кожен, з 15-хвилинною перервою. Для розминки ми відібрали з пошти відділу футболу два листи.

Домашнє завдання для М. Ф. Фоміних підготував одеит В. Рудницький: «Прочитав у «Спортивній газеті», що в Києві в районі житлового масиву Райдужний планується спорудження сучасного футбольного комплексу, аналогів якому в нашій країні ще нема. В якому стані перебуває ця важлива робота! Коли комплекс буде введено в дію!».

Л. О. Саркісов має відповісти на лист М. Тура з Миколаєва: «12 червня в Миколаєві відбувся календарний матч між місцевим «Суднобудівником» і «Нафтовиком» з Охтирки. В другому таймі, пропустивши другий м'яч, футболісти «Нафтовика», заперечуючи рішення судді Зубрицького, збили його з ніг, спровокували бійку з гравцями миколаївської команди. Чи відомо про цей інцидент Федерації футболу України! Чи розглядався він на засіданні СТК! Яке прийнято рішення!».

Відповіді на ці та на всі ваші інші запитання буде опубліковано в репортажі з «Відвертої розмови» в одному з найближчих номерів газети.

Азбука здоров'я

Випуск № 5 (30)

Його присвячено проблемам спортивно-оздоровчої роботи з населенням за місцем проживання на прикладі Харкова.

здоров'я людини — багатство країни

У пошуку нового

Ми часто пишемо про відомчі бар'єри і про те, якої шкоди завдають вони справі. Фізкультурно-оздоровча робота за місцем проживання у республіці останнім часом стала зразком того, як знаходять спільну мову працівники спорту й комунального господарства.

Семінар-практикум, проведений у Харкові Держкомспортом УРСР та Мінжитлокомунгоспом України, ще раз підтвердив це.

ЗАСТУПНИК міністра житлово-комунального господарства України Ю. О. Пустоваров навів такі цифри: у республіці 1420 клубів різного профілю, 804 спортклуби, 4846 майданчиків, у тому числі 2500 капітальних спортивних споруд. Організовано роботу 22 тисяч гуртків і секцій, де займається понад 600 тисяч дітей. Отже, база є, та треба вміти її використовувати з максимальною користю, як скажімо, в Кривому Розі, Києві, Львові, у Вінницькій та Миколаївській областях.

Певних успіхів у створенні госпрозрахункових клубів досягли житлово-експлуатаційні управління Києва, Харкова, Одеси, Миколаєва. І все ж, заспокоюватися нема чого.

Сімдесят процентів підліткових клубів займають підвальні та напівпідвальні приміщення. Подекуди їм вдалося вийти «на поверхню», як приміром, у Кривому Розі, та поки що таких осередків надто мало. На жаль, у багатьох місцях організатори замість способів живої роботи шукають причини виправдати власну бездіяльність.

Так, 500 житлових господарств не мають фізкультурно-оздоровчих клубів. Там забувають, що брак власної бази можна компенсувати залами та майданчиками шкіл, СПТУ, підприємств. А в Київській, Черкаській, Кіровоградській областях спостерігається тривожна тенденція закривати існуючі клуби. Занадто довго розмірковують про доцільність платних послуг за місцем проживання у Закарпатській, Сумській та Кримській областях.

Болюча проблема — кадри. Торік 346 працівників житлово-експлуатаційних управлінь, які відповідали за фізкультурно-масову роботу, подали заяви про звільнення. Аргументація — мізерна зарплата і ніяких перспектив щодо житла. Потрібна турбота про людей, інакше навіть найзавзятіші ентузіасти шукатимуть іншої роботи.

Заступник голови Держкомспорту УРСР П. Ф. Савицький, зробив наголос на загартуванні підлітків у клубах за місцем проживання. Наші діти зростають за партами, біля телевізора, а це не додає здоров'я. Тому роль клубів і секцій при жедах набуває значимості ще й тому, що, крім фізичного загартування, вони розширюють коло інтересів і допомагають учорашнім шибайголовам стати по-справжньому активними неформальними лідерами ровесників.

Було піднято і таке делікатне питання, як можливість дітям з малозабезпечених родин відвідувати клуби на госпрозрахунку. Мабуть, варто подумати про деякі пільги для цих дівчат і хлопців.

Повільно йде організаторська робота з населенням на спортивних спорудах по створенню абонементних груп. На січень 1987 року у республіці було створено лише 221 центр здоров'я (при плані 300). Зокрема, у Волинській, Херсонській, Івано-Франківській та Закарпатській областях украй обмежено використовуються можливості парків культури та відпочинку для впровадження фізичної культури. Так, у 180 парках з 357 наявних — у республіці не обладнано траси здоров'я, немає клубів любителів бігу і не створено консультаційних пунктів.

Райспорткомітети, райжитлові управління не приділяють належної уваги організації роботи за місцем проживання з дітьми, інвалідами дитинства. Як бачимо, проблем — чимало, і кожна з них вимагає ділового вирішення.

І пошук нового — головна умова прогресу. Це відчувалося з настрою тих, хто ділився досвідом, розповідав про труднощі, обговорював наболілі питання. Та були й виступи, в яких перераховувалися досягнення, а на закінчення лунало знайоме словосполучення «разом з цим», після якого скоромовкою називались проблеми.

На жаль, під час семінару дуже мало говорилося про те, як залучають до регулярних занять фізкультурою та спортом дорослих. Це ж дуже важливе і багатопланове питання. Фізкультура не лише сприяє зміцненню здоров'я, а й допомагає в боротьбі з пияцтвом та алкоголізмом і наркоманією.

Формування нової радянської людини — процес складний і тривалий. Воно не може обмежуватися стінами шкіл, сім'єю, а повинно доповнюватися різними заходами виховного впливу на дітей та підлітків у позанавчальний час, у тому числі, залученням їх до спортивних секцій за місцем проживання.

Саме на цю важливу тему йде мова в матеріалах сьогоднішнього випуску «Азбуки здоров'я».

експрес - інтерв'ю

Про плани і заходи

Сьогодні, розглядаючи питання поліпшення форм та методів роботи серед населення, принципово критикуючи недоліки, ми повинні чітко з'ясувати, як треба перебудовувати цю роботу. Причому перебудовувати так, щоб кожен, від педагога-організатора до начальника обласного (міського, районного) житлоуправління, до голови спорткомітету відчув особисту відповідальність за загальну справу, за успішне виконання завдань, поставлених XXVII з'їздом КПРС у справі виховання підростаючого покоління.

Які ж плани в Головного управління фізичного виховання населення Держкомспорту УРСР! Яких конкретно заходів буде вжито!

На прохання кореспондента «СГ» Л. Мовчан відповідає начальник цього управління Ю. М. ПЛУГІН:

— ВІДПОВІДНО до цільової комплексної програми на 1987—1990 рр. передбачається розширення мережі підліткових спортивних клубів, консультаційних пунктів у парках культури та відпочинку, на спортивних спорудах, пунктів прокату інвентаря, клубів любителів бігу та інших осередків за інтересами як у державному, так і у відомчому житловому фонді. За XII п'ятирічку буде відкрито в республіці 647 різнопрофільних клубів, створено 519 центрів здоров'я, 150 КЛБ, 200 стежин здоров'я, вдвічі збільшиться кількість пунктів консультаційних і прокату інвентаря.

Останнім часом популярною стала атлетична гімнастика. І не лише серед чоловіків, а й серед жінок. За принципом харківського клубу «Афродіта» такі ж осередки створюватимуться в інших містах республіки. Поширюватиметься досвід роботи абонементних груп за місцем проживання, як, приміром, у київській житлово-експлуатаційній дільниці № 603.

Планується спільно з обласними управліннями культури та адміністрацією парків відпочинку у 1988 році завершити роботу по обладнанню в усіх парках стежин здоров'я, а у великих зелених масивах — площинних спортивних споруд. Наступного ж року буде проведено спільний семінар-практикум Держкомспорту УРСР з Міністерством культури УРСР з метою поліпшення фізкультурно-оздоровчої роботи у парках.

У центрі нашої уваги будуть оздоровчі заняття з дітьми — інвалідами дитинства. Фізкультурні фахівці надаватимуть практичну допомогу спеціалізованим школам-інтернатам в обладнанні спортивних залів, придбанні інвентаря, організації спортивних вечорів тощо.

У республіці завершується створення Республіканської ради з фізичного виховання населення, яка об'єднає існуючі досі федерації та комісії (їх було шість). Це дозволить на високому рівні вирішувати серйозні проблеми, чітко контролювати хід втілення наміченого в життя.

Нинішнього року криворіжці виступили з ініціативою: на честь 70-річчя Жовтня у кожному районі міста ввести в дію не менше 70 комплексних майданчиків! І роблять вони це за рахунок кооперування коштів підприємств. Чому б цей почин не підтримати й іншим містам, колективам фізкультури республіки?..

фотоінформація

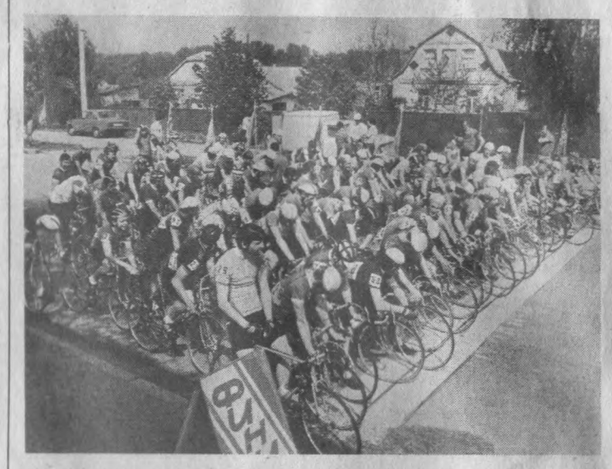

Крок до традиції

КОЛИШНІЙ фронтовик, орденоносець, С. І. Каленчук майже чверть віку очолював кафедру фізвиховання Київського політехнічного інституту. При ньому вона стала однією з кращих у країні. Нині С. І. Каленчука вже немає з нами. Та жива у серцях пам'ять про цю людину. Вуз разом з міськими спорткомітетом і федерацією велоспорту започаткували змагання на честь С. І. Каленчука.

Серед ініціаторів проведення цих стартів — завідуючий кафедрою фізвиховання Київського політехнічного А. Некрашевич і старший викладач цієї кафедри Л. Гончарик. Арбітр всесоюзної категорії, він був головним суддею змагань, про які мова.

До Києва приїхали 190 гонщиків з 26 команд. Серед них — представники найсильніших спортклубів вузів країни. На трасах ми побачили москвичів, омичів, дніпропетровців. Сильний склад виставив ЦОП «Титан».

Тон задали господарі. 25-кілометрову гонку на час виграв студент КПІ О. Одинокий. У жінок цей номер програми приніс успіх С. Гигилєвій з Київського інституту фізкультури.

Чималий інтерес викликала командна гонка на 50 кілометрів. Четвірка майстрів міжнародного класу з «Титана» — О. Галкін, В. Титенко, О. Галкін та Є. Загребельний не мала собі рівних.

Завершили змагання індивідуальні гонки у селищі Чабани. 100 кілометрів у чоловіків найшвидше проїхав Загребельний. Жінки долали вчетверо коротшу трасу. Першою була Гигилєва.

Командна перемога за омичами, які випередили господарів з КПІ і КДІФК.

Г. ЛУКАШЕВИЧ,
старший викладач кафедри фізвиховання політехнічного інституту.
Київ.

НА ЗНІМКУ: на старт!
Фото автора.

під гострим кутом

Як забули про фізкультуру

Біля «Зеленого театру» парку імені Артема у безпорадній розгубленості юрмилися люди. З учорашнього дня великі рекламні щити біля входу до парку, а також газета «Вечірній Харків» запрошували болільників на зустріч із керівниками футбольної команди «Жальгіріс», яка прибула на чергову календарну гру всесоюзної першості. Та марно чекали гостей того суботнього дня...

— Дуже прикро, — з сумом сказав член міського клубу любителів футболу, слюсар заводу «Серп і молот» Л. П. Самойлович. — З минулого року, як тільки організаційно оформився наш клуб, ми влаштовуємо подібні зустрічі. Досі ніхто з запрошених не підводив. Навіть 85-річний Микола Петрович Старостін знайшов сили і час для виступу перед шанувальниками шкіряного м'яча. А що завадило керівникам «Жальгіріса» — важко зрозуміти...

І аби втамувати образу, Леонід Петрович змінив тему. Він розповів про історію створення клубу, його діяльність, про те, що більшість членів не лише вивчають історію футболу і пропагують гру, а й самі активно займаються фізкультурою. Природно, виникло запитання: що можуть запропонувати любителям спорту в парку імені Артема, крім аудиторії для проведення засідань, зустрічей, бесід?

На території парку розташовані футбольне поле, два волейбольні та баскетбольні майданчики, гімнастичне містечко, пункт прокату спортінвентаря. Але на цьому турбота про фізкультурників завершується, бо як зрозуміти, що серед різноманітної паркової реклами про фізкультуру і спорт нагадував лише той же щит із запрошенням на зустріч, яка не відбулася...

Як пояснила художній керівник парку Л. М. Біденко, офіційно спортивний комплекс належить харківському виробничому об'єднанню «Завод імені Малишева». Отже, активне використання бази — в компетенції підприємства. Але ж містечко здоров'я — невід'ємна частина парку, і навіщо чекати вказівок про те, як і коли використовувати спортбазу. Можливо, працівникам парку та фізкультурникам заводу слід узгодити план роботи майданчиків, аби вони приносили реальну користь і виробничникам, і численним відвідувачам зони відпочинку?

Що заважає? Скоріше за все — безініціативність працівників культури та безгосподарність заводчан, а ще — відсутність у штатному розкладі парку посади організатора фізкультурно-масової роботи. Ці обов'язки покладені на художнього керівника. І до Людмили Миколаївни Біденко претензій немає. Вона багато зробила для відкриття клубу любителів футболу, та й шахово-шашковий клуб — постійно в полі її уваги. Але в Людмили Миколаївни вистачає інших турбот. Фізкультурниками ж має займатися людина зі спеціальною освітою. Крім того, керівництву парку імені Артема є з кого брати приклад і в кого перейняти досвід. Колеги з Центрального парку культури і відпочинку імені Горького створили в себе відділ спортивно-масової роботи. І непогано працюють, маючи підтримку в міськспорткомітеті, де, до речі, не відмовлять і артемівцям.

Але ще гірші справи в парку «Перемога». При його створенні зовсім забули про найелементарніші спортивні майданчики. А парк знаходиться в Салтівці — житловому масиві, де майже немає добре обладнаних місць для активного дозвілля. Виходить, що коли вирішували, яким бути парку, про культуру подбали, а про фізкультуру — забули?

Є. ШРАЙМАН,
спеціальний кореспондент «Спортивної газети».

стадіон під вікнами

Тренажери з колод

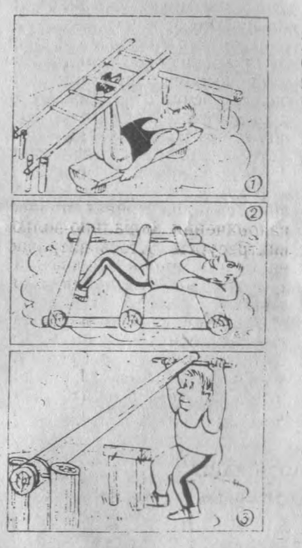

Кілька років тому при Харківському обкомі комсомолу було створено громадське конструкторське бюро «Спортпроект». Ентузіасти у вільний від роботи час під керівництвом інженера П. Воловника розробили ряд перспективних проектів фізкультурно-оздоровчих майданчиків, які обладнані тренажерами, спеціальними снарядами.

Сьогодні ми розповімо про тренувальні пристрої, тренажери, які можна розмістити у дворі, на садово-городній ділянці.

Вони виготовляються в основному з колод діаметром 25—40 см, підземну частину стовпів обробляють бітумом, закріплюють в ямах камінням, цементним розчином, піском.

Вони повинні бути стійкими та безпечними. Снаряди кріпляться на міцних підвалинах, усі стовбури очищують від кори і сучків, покривають оліфою для вологостійкості. Якщо на місці обладнання майданчика росте трава, її знімають разом із шаром дерну і заміняють галькою та піском — тоді можна займатися і в дощ. Ось описи деяких снарядів.

1. Балансир з колод — дві вертикальні і горизонтальна колоди з'єднуються за допомогою гвинта. Вільний кінець балансира тримається на поздовжній колоді, зафіксованій на двох укріплених стовпах і має насічки, які охоплюють вільні кінці балансира. Лавка — розрізаний уздовж стовп, закріплений на землі. Виконання вправ зміцнює м'язи спини, рук, ніг.

В. п. — лежачи на спині, ноги спираються на рейку колоди. Піднімати й опускати колоду ногами.

В. п. — лежачи на спині, руками взятися за рейку колоди. Піднімати і опускати прямі ноги.

2. Тренажер для розвитку м'язів спини та живота.

В. п. — сидячи верхи на колоді, руки за голову. Нахили в різні боки, вперед, торкаючись руками ніг.

В. п. — сидячи на колоді. Піднімання зігнутих або прямих ніг.

В. п. — сидячи на колоді. Імітація їзди на велосипеді. Кола прямими ногами.

3. Силовий тренажер. Вправи на ньому можуть бути найрізноманітнішими. Зокрема, можна, тримаючись за ручки, піднімати колоду до рівня грудей, потім присідати, піднімаючи колоду над головою тощо.

Орбіта змагань

шашки

Поважайте теорію!

ЧЕМПІОНАТ КРАЇНИ З РОСІЙСЬКИХ ШАШОК СЕРЕД ЖІНОК. Фінал. Ровно. 12—26 червня. Будинок фізкультури «Авангард».

У ТРЕТЬОМУ турі фіналу найбільший інтерес викликала партія Шполянська — Макушева. Вже з перших ходів Шполянська застосувала білими продовження, яке теорія розцінює на користь чорних. Макушева грала просто і надійно. Зв'язала обидва фланги білих, виграла шашку, а з нею і партію. Наумова виграла у Хоми, Вайнштейн з Анисимовою та Сивук з Хазанович зіграли внічию.

Четвертий тур, хоч і був наймиролюбніший за всі попередні (лише одна результативна партія), тримав у напрузі глядачів усі п'ять годин гри. У скрутному становищі в другій партії мікроматчу з Наумовою опинилася лідер турніру Макушева, якій довелося знаходити єдині точні ходи для порятунку. Хазанович перемогла Хому. Мікроматчі Вайнштейн — Шполянська і Анисимова — Сивук завершилися внічию.

За три тури до фінішу положення учасниць таке: Л. Макушева — 8,5 (з 11), Ю. Вайнштейн, З. Анисимова, А. Наумова — по 7,5, Т. Шполянська, Л. Сивук — по 7, О. Хазанович — 4,5.

В. ЖУК,
головний суддя, суддя всесоюзної категорії.
Ровно (телефоном).

дзюдо

Полку майстрів прибуло

ОСОБИСТО - КОМАНДНИЙ ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ З ДЗЮДО СЕРЕД ЖІНОК. Херсон. Палац спорту «Кристал». 19—21 червня. 22 команди. 196 учасниць. Головний суддя — В. Дементьєв (міжнародна категорія, Київ).

ПЕРШИЙ чемпіонат України серед жінок (а до цього проводилися лише першості республіки) зібрав практично усіх найкращих у нашому жіночому дзюдо. Турнір в основному виправдав надії, які з ним пов'язувалися.

Сюрпризів на татамі не сталося. Вищі за класом зуміли відстояти свої позиції. І практично всі кандидатки до збірної республіки стали чемпіонками або призерами. Спеціалісти і тренери відзначили зрослу технічну та тактичну підготовку учасниць. В арсеналі дзюдоїсток з'явилося багато різнопланових прийомів. І взагалі техніка переважала над силою.

Це підтверджує і результат у абсолютній категорії, де чемпіонкою та срібним призером стали більш «легкі» житомирянка Ольга Зарицька і киянка Тетяна Горбатюк, залишивши за межами фіналу важковаговичок Ірину Стеценко з Запоріжжя та Тетяну Чумаченко з Києва.

На жаль, перший чемпіонат не відкрив нових імен. Однак слід зазначити і приємний факт: турнір у Херсоні дав республіці десять нових майстрів спорту.

А першими чемпіонками України стали:

48 кг — Наталя Молдованова (Хмельницька обл.), 52 кг. — Тетяна Гаврилова (Львівська обл.), 56 кг — Людмила Матієвська (Донецька обл.), 61 кг — Вікторія Кобзаренко (Черкаська обл.), 66 кг — Вікторія Врублевська (Донецька обл.), понад 72 кг — Ірина Стеценко (Запорізька обл.), у абсолютній категорії — Ольга Зарицька (Житомирська обл.).

У командному заліку вперта боротьба точилася між збірними Донеччини та Києва. Лише пів-очка програли киянки донеччанкам (22,5) і посіли друге місце. На третьому — збірна Житомирщини — 21 очко.

О. КРУПІЦА.
Херсон (телефоном).

слово учасникам семінару

Аби йти вперед

З виступу старшого педагога-організатора Управління житлового господарства Криворізького міськвиконкому Л. ШАКУНА.

З'являються в Кривому Розі нові масиви багатоповерхових будинків. Та, на жаль, не скрізь передбачені та обладнані спортивні споруди для занять фізкультурою безпосередньо у дворі. Як же бути? Здається, безглуздо «опускатися під землю» в районах новобудов... Саме тому криворіжці виступили з досить незвичною ініціативою.

Тепер важко визначити, хто перший запропонував виділити на верхніх поверхах нових торговельних комплексів місце для клубів. Як приживалася і втілювалася ця ідея — розповідати довго. Скажу лише, що нині клуби стали справжнім центром роботи з дітьми. Багато допомагають кадрами, інвентарем керівники районів, депутати, а також дитячо-юнацькі спортшколи.

Активно працюють у клубах і педзагони. Члени їх — студенти і старшокласники організовують спортивні секції та технічні гуртки, змагання «Тато, мама і я — спортивна сім'я», «Найспортивніший будинок», «Рух за здоров'я».

Можливо, що саме члени педзагонів у недалекому майбутньому прийдуть працювати педагогами - організаторами, тренерами в наші клуби. Та от чи витримають вони, чи впораються з колосальним обсягом роботи (часто — паперової, нудної), одержуючи, відверто кажучи, копійки.

Шкільним педагогам підвищили заробіток і збільшили їхню відповідальність за навчальний та виховний процес. А в нас усе залишилося по-старому. Навіть ентузіастів втримати неможливо!.. Мабуть, вихід знайдеться в переході клубів за місцем проживання на госпрозрахунок? Та для цього треба проявити ініціативу, наполегливість. І нам, і нашим помічникам.

З виступу голови Збаразького райспорткомітету Тернопільської області П. КОРОЛЯ.

В реконструйованій пам'ятці архітектури — Збаразькому замку XVII століття розмістився культурно-спортивний комплекс, який, можна сміливо сказати, став центром дозвілля нашого невеликого сільськогосподарського району. Тут є Палац культури з кіноконцертним залом, ДЮСШ, зали для занять ЗФП та дзюдо, поруч — стадіон, невдовзі відчинить двері кафе.

КСК став організатором різноманітних змагань: від дитячих — на приз «Золота шайба» та «Біла тура» до республіканських турнірів з вільної боротьби і волейболу. Але найбільшою популярністю користуються футбольні турніри для фізкультурників середнього та старшого віку.

Ще одна важлива ділянка роботи комплексу — розширення спортивної бази району. Так, до 70-річчя Великого Жовтня у найвіддаленіших куточках стануть до ладу найпростіші площинні споруди. У Збаражі завершується будівництво відкритого басейну, з'являться басейни і в сільській місцевості.

Але ось яка проблема. Якщо в райцентрі про розвиток фізкультури турбуються і працівники КСК, і керівники провідних промислових підприємств, таких як завод «Квантор» та цукровий, то сільські фізкультурники ще тільки мріють про таку увагу.

Річ у тім, що в деяких господарствах до інструкторів фізкультури ставляться як до дармоїдів: тільки-но очікується скорочення штатів, інструктор — кандидат номер один на вибування...

Нині район посідає перше місце в області за темпами зниження захворюваності. Проте тривожить те, що деякі керівники не поставлять цей факт у заслугу інструкторам фізкультури, які трудяться не за страх, а за совість. І справа знову може зупинитися на точці замерзання.

адреси досвіду

«Фрегат», «Олімп» та інші

Харків. Промислове, студентське, а ще — спортивне місто. Учасники семінару-практикуму познайомилися, як харків'яни проводять дозвілля. Гості відвідали чотири клуби за місцем проживання. Різні і за призначенням, і внутрішнім оздобленням, вони працюють під егідою спортклубу «Металіст» виробничого об'єднання «Завод імені Малишева» і розміщені в гуртожитках багатотисячного підприємства. Поки автобус мчить широкою стрічкою проспекту, слухаємо розповідь заступника голови спортклубу Наталі Миколаївни Коноваленко:

—8 РОКІВ тому керівництво об'єднання, зваживши на прохання трудівників, створило фізкультурно-оздоровчий комплекс, який назвали «Малишевець». Він об'єднав тир, лижну базу, зал для ритмічної гімнастики і клуби за місцем проживання — «Фрегат», «Олімп», «Аргонавт» і «Тура». Штати виділили: підприємство — 13 одиниць молодшого персоналу, жеу — чотири інструктори по роботі з молоддю, спортклуб — 6 тренерів та 2 інструктори. Нова справа викликала інтерес на різних «поверхах». Щоправда, спочатку дехто з керівників заводу трохи скептично поставився до нашого починання. Довелось провести їх «об'єктами», щоб пересвідчились у великій популярності клубів серед мешканців заводських гуртожитків та сусідніх будинків.

Учасники семінару теж дійшли такої думки, побувавши на «борту» яхт-клубу «Фрегат», у господі борців «Олімпу», де кандидат у майстри Анатолій Вусатий з колегами опікає 100 хлопчиків і стільки ж дорослих.

У «Аргонавті» зібрались прихильники атлетичної гімнастики. Починався ж клуб з поїздки його організатора А. М. Кошанського на... ВДНГ у Москву. Звідти Аркадій Михайлович привіз креслення 42 тренажерів. Виготовили їх на заводі імені Малишева, і клуб народився. Місце для нього знайшли в чоловічому гуртожитку, тож від бажаючих займатися відбою не було. Коли стали на ноги, вирішили організувати в Харкові всесоюзні змагання. Вже тричі подібні турніри приймав Палац культури «Металіст», і щоразу за тиждень до початку на касі висіла табличка: «Всі квитки продано».

Популярність зумовила те, що дівчата зажадали відкрити і для них такий клуб. Це викликало гострі суперечки. Та аргументи тих, хто знайомився з роботою аналогічних клубів у Прибалтиці, взяли гору. І згодом до «Аргонавта» приєдналась «Афродіта». Вже понад 100 дівчат ходять на заняття, а керує ними Наталя Олександрівна Кошанська, дружина Аркадія Михайловича. Отакий собі «сімейний підряд».

— До нас приходять дівчата і жінки, котрі прагнуть оздоровитися, досягти пропорційності тіла, позбутися фізичних вад, — розповідає Н. О. Кошанська. — Все їх влаштовує в «Афродіті», крім приміщення. Дуже вже тісне воно.

До речі, в «Аргонавті» та ж проблема. Не розрахували, що стільки народу збиратиметься тут щодня. І тому в обох клубах мріють про розширення.

П'ятдесят метрів відділяють два гуртожитки та клуби «Аргонавт» і «Тура». Та який контраст! Після брязкоту металу потрапляєш у цілковиту тишу. Чудовий клуб мають прихильники шахів: світлий, зі смаком оформлений.

— Усе тут зроблено власними руками, — з гордістю каже інструктор зі спорту Л. В. Полякова. — В цьому приміщенні можна не тільки проводити різноманітні змагання, а навіть і гросмейстера не соромно запросити.

Коли розмовляли з Людмилою Василівною, керівник шахового клубу Анатолій Вячеславович Лебединський, фрезерувальник заводу «Серп і молот», кандидат у майстри спорту, був на роботі. Та розповіді членів клубу створили портрет цього ентузіаста, людини, відданої дітям, шахам. На жаль, останнім часом меншає загін громадських тренерів. І причина цьому — нелегко знайти бажаючих суміщувати основну роботу з громадською педагогічною діяльністю.

Цікавою і корисною вийшла ця подорож. Додому спортивні організатори повезли враження не лише від почутого, а й від побаченого в клубах «Малишевця».

Є. ЮСИПЕНКО.

Підготовлено відділом фізвиховання населення.

Тільки результат

ХОКЕЙ НА ТРАВІ

ЧЕМПІОНАТ СРСР. Жінки. Перша ліга. І коло. VIII тур. «Чевар» (Самарканд) — «Університет» (Баку) — 3:0 і 1:0, «Технолог» (Бухара) — «Лусаван» (Чаренцаван) — 2:0 і 0:1, «Мехнат» (Андижан) — ТТУ (Горький) — 1:1 і 0:0, «Зв'язківець» (Алма-Ата) — «Балтика» (Ленінград) — 1:0 і 1:0, «Спартак» (Київ) — «Енергія» (Новосибірськ) — 0:1 і 1:0, «Вугольок» (Донецьк) — «Комунальник» (Барнаул) — 1:0 і 1:1.

«Мехнат» — 22 очки з 32 можливих, «Лусаван» — 21, «Зв'язківець» — 20, ТТУ — 19, «Чевар» — 18, «Спартак» — 17, «Вугольок» і «Технолог» — по 16, «Балтика» — 12, «Комунальник» — 11, «Університет» та «Енергія» — по 10.

ЧЕМПІОНАТ СРСР. Чоловіки. Перша ліга. І коло. VIII—IX тури. «Буревісник» (Єреван) — «Кристал» (Калуш) — 3:0 і 5:0, «Локомотив» (Кутаїсі) — «Буревісник» (Вінниця) — 1:0 і 2:0, «Азінафтохім» (Баку) — «Труд» (Куйбишев) — 1:0 і 2:0, «Азериттіфак» (Сумгаїт) — «Волга» (Ульяновськ) — 0:2 і 1:0, «Свема» (Шостка) — ДБК (Нижній Тагіл) — 0:1 і 0:0, «Буревісник» (Мінськ) — РШВСМ-СКА (Алма-Ата) — 1:0 і 2:1, «Буревісник» (Єр) — «Буревісник» (Вц) — 3:1 і 1:0, «Локомотив» — «Кристал» — 5:0 і 5:1, «Азінафтохім» — «Волга» — 0:0 і 1:1, «Азериттіфак» — «Труд» — 1:0 і 1:1, «Свема» — РШВСМ-СКА — 1:0 і 3:2, «Буревісник» (Мн) — ДБК — 2:0 і 0:0.

«Свема» — 26 очок з 36 можливих, «Азінафтохім» — 24, «Волга» та «Буревісник» (Єр) — по 23, «Буревісник» (Мн) — 20, «Труд» — 19, «Азериттіфак» — 18, ДБК — 17, РШВСМ-СКА — 16, «Локомотив» — 15, «Буревісник» (Вц) — 13, «Кристал» — 2.

футбол

прес-центр інформує

Перемоги, як обіцянка

Вища ліга

П'ятнадцятий тур

ЦСКА — «Динамо» (Тбілісі) — 2:1.

У москвичів два м'ячі забив Масалітін, у тбілісців відзначився Шенгелія; дублери — 2:2.

«Динамо» (Москва) — «Гурія» (Ланчхуті) — 1:0.

(Гол: Стукашов; дублери — 2:1).

«Кайрат» (Алма-Ата) — «Торпедо» (Москва) — 0:0.

(Дублери — 3:0).

«Жальгіріс» (Вільнюс) — «Спартак» (Москва) — 5:2.

(Голи: у «Жальгіріса» — Мацкявічюс, Баранаускас, Іванаускас, Нарбековас, Сукристов; у «Спартака» — Черенков, Пасулько; дублери — 0:0).

ЛЕНІНГРАД

«Зеніт» (Ленінград) — «Металіст» (Харків). 1:2 (0:1). Стадіон імені С. М. Кірова. 22 червня. Хмарно. 14 градусів. 12 000 глядачів.

Судді: В. Жук (Мінськ), О. Савкін (Московська обл.), О. Картавцев (Москва).

«Зеніт»: Бирюков, Давидов, С. Кузнецов, Тимофєєв, Афанасьєв, Воробйов (Матвєєв, 46), Долгополов, Каніщев, Чухлов, К. Іванов, Баранник.

«Металіст»: Сивуха*, Махиня, С. Кузнецов, Сусло, Деркач, Аджоєв*, Буряк (Баранов, 53), Талько, Якубовський, Тарасов (О. Іванов, 82), Малишенко**.

Голи: Малишенко (2, 63), Чухлов (66).

Попереджені Чухлов, Матвєєв.

Дублери—2:2. Голи: у «Зеніта» — Кисляков (2); у «Металіста» — Єсипов, Єней.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

«Дніпро» (Дніпропетровськ)—«Нефтчі» (Баку). 1:0 (0:0). Стадіон «Метеор». 22 червня. Хмарно. 24 градуси. 30 000 глядачів.

Судді: Ю. Міляускас (Алітус). Р. Юшка (Вільнюс), В. Житкус (Каунас).

«Дніпро»: Городов, Башкиров, Вишневський, Чередник, Сорокалет*, Лютий (Шахов, 88), Тищенко, Литовченко*, Багмут (Шох, 56), Протасов*, Гаран.

«Нефтчі»: Жидков, Гарібов, Белялов, Мірзоєв (Касумов, 73), Федоровський, Сулейманов, Аллахвердієв (Гусейнов, 83), Вахаб-заде, Пономарьов, Ахмедов, Джавадов.

Гол: Литовченко (56).

Попереджені Белялов, Аллахвердієв, Жидков.

Дублери — 1:0. Гол: Кудрицький.

З непоганим настроєм закінчили перше коло команди нашої республіки. Чергові перемоги здобули «Дніпро» й «Шахтар». Знову приємно здивував «Металіст», який привіз додому два очка з Ленінграда.

— ВІДЧУТНА поразка «Зеніта» в попередньому турі мала настроїти господарів на активну гру в матчі з харків'янами, — вважає ленінградський кореспондент «СГ» **С. Снєгов.** — Однак гільки він розпочався, як гості вже святкували успіх. Аджоєв стрімко промчав правим флангом, зробив націлену передачу в штрафний майданчик, і Малишенко підступним ударом у дальній від воротаря кут відкрив рахунок.

Такий початок не міг не вплинути на дії ленінградців. Вони знітились і до закінчення першого тайму так і не зуміли налагодити колективні дії. Лише потужний удар Кузнецова таїв реальну загрозу, однак Сивуха його парирував.

Перевага «Металіста» була значною. Харків'яни переважали суперника в організації гри, вмілими діями позбавляли футболістів «Зеніта» оперативного простору і постійно тримали ворота господарів «під напругою». Лише протягом 29-ї хвилини гості двічі могли збільшити рахунок.

Після перерви, коли Баранов замінив Буряка, гра «Металіста» дещо втратила стрункість. З'явилися «плями» в середині поля. Ленінградці прагнули цим скористатися, частіше почали атакувати флангами, і зуміли таки забити гол. Однак перед цим Малишенку вдалося відзначитись ще раз. Наступні ж атаки «Зеніта» успіху не мали.

Незважаючи на перемогу, тренер харків'ян Є. П. Лемешко зазначив, що це був далеко не кращий матч його команди. Що ж, така вимогливість свідчить про потенціальні можливості «Металіста», які мають реалізуватися найближчим часом.

— Здається, впіймав свою гру «Дніпро». В усякому разі, зустріч з «Нефтчі» дніпропетровці провели наполегливо й енергійно, створили безліч гострих моментів, але успіху добилися лише раз,— розповідає спортивний журналіст **А. Косий.** — Господарів часто підводили неточні удари, в інших випадках надійно діяв голкіпер «Нефтчі» Жидков. Втім, не гребували гості й грубими прийомами. Троє з них одержали попередження.

Саме після порушення правил і було забито гол. Жидков зіграв рукою за межами штрафного майданчика, і Литовченко майстерно покарав гостей за необачливість. Чудову нагоду вразити ціль мав Протасов, але в цьому випадку воротар «Нефтчі» збив головного бомбардира дніпропетровців, за що отримав жовту карточку.

Бакинці лише зрідка турбували захист «Дніпра», і господарі впевнено довели матч до перемоги, яка вивела команду на непогану для подальшого наступу третю позицію в турнірній таблиці чемпіонату.

коментар фахівця

Чи варто множити на два

— До глибокої осені суперники випереджатимуть київське «Динамо» за кількістю проведених матчів. Але, як на мене, не за кількістю набраних очок. Знову чемпіонат увінчуватиме зустріч київських і московських одноклубників. Її винесено за рамки календаря. А всього з програми першого кола залишається ще зіграти чотири матчі, й усі за участю киян. Не квапитимуся відтак узагальнювати враження, що звично робити на проміжному фініші. Поділюся лише деякими думками, навіяними червневими поєдинками, — каже заслужений майстер спорту Віктор МАТВІЄНКО.

— ЧЕРВНЕВІ події підтвердили, що жодному з претендентів на високі підсумкові місця не вдалося уникнути спаду. Чого варта лише криза, яка зараз охопила «Спартак». Завдяки великому запасу очок, здобутих навесні, москвичі втрималися на чолі турнірної таблиці, але якщо вони раніше відчували реальну загрозу лише з боку київського «Динамо», зважаючи на втрачені очки, то тепер ще одна поразка може позбавити «Спартак» лідерства.

Звісно, фіаско підопічних К. Бєскова у Вільнюсі саме по собі ні про що не свідчить. Але врахуйте, що своє друге очко в чемпіонаті спартаківці втратили тільки другого травня, а після того ще вісім. Травень і червень мав залишити у прихильників команди не надто втішні спогади...

Втім, звернемо увагу на виступи команд України. Найпильніше, зізнаюся, слідкував за грою київського «Динамо». І не тільки тому, що в душі продовжую вважати себе динамівцем. Ця команда — завжди в усіх на виду. Знову для киян вимальовується напрочуд складний сезон. Подумав про це — і пригадав, що подібне міркування до нас приходить щороку. Міняються обставини і сам характер труднощів, але суть залишається. Тому, мабуть, що «Динамо» кожного сезону ставить перед собою завдання досягти максимального успіху в усіх найпрестижніших турнірах. Це викликає щиру повагу і ще більше розширює наші уявлення щодо можливостей людського організму.

Практика світового футболу знає чимало прикладів, коли команди, які віддають задля досягнення високого турнірного результату всі сили без залишку, змушені потім витрачати багато часу для відновлення фізичного і морального потенціалу. Особливо складно триває процес накопичення морально-вольових ресурсів. Хтось витрачає на це рік, хтось — два-три, а дехто не відновлюється зовсім.

Здається, тренерам «Динамо» вдалося «вилікувати» своїх підопічних за рекордно короткий строк. І це при тому, що період психологічної реабілітації ускладнився величезної сили моральними ударами після поразок від «Стяуа» і «Порто». Остаточних висновків не роблю, але ігри з основними конкурентами — столичними «Торпедо» і «Спартаком», півфінал розиграшу Кубка СРСР з московським «Динамо» і особливо фінал — з «Динамо» мінським засвідчили, що команда поволі відновила всі свої кращі якості. І ось-ось має вийти на один із запланованих піків спортивної форми.

Утвердився в своїй думці після зустрічі киян з «Жальгірісом». Динамівці активно боролися за повернення втраченого м'яча не епізодично, а протягом усього матчу. Розширилася кількість футболістів, які однаково продуктивно працюють на атаку і встигають повертатися в оборону. Оптимізму прихильникам нашого найтитулованішого клубу додає те, що існують цілком об'єктивні обставини для подальшого посилення гри. Насамперед це неодмінна поява в основному складі кількох травмованих футболістів. По-друге, тренувально-відновлювальний збір, на якому зараз перебувають динамівці, має принести відчутні результати.

Протягом тривалого часу швидше за інших просувався вперед «Металіст». Зараз харків'яни пропустили вперед і «Дніпро», і «Шахтар». Та, схоже, весняні передбачення старшого тренера «Металіста» Є. Лемешка щодо хороших перспектив на сезон виправдовуються. В попередні роки перемога в гостях залишалася нездійсненною мрією, а нині харків'яни поволі починають привчати нас і до успіхів на виїзді. Виграш у Ленінграді має додати їм упевненості в своїх силах. Хоча, як і раніше, однією з найболючіших проблем «Металіста» залишається атака. Прихід до команди одного з найкращих «диспетчерів» вітчизняного футболу Леоніда Буряка лише частково полегшив завдання в організації наступальних дій.

Приємно бачити на підступах до п'єдесталу «Шахтар» і «Дніпро». Дніпропетровцям довелося вислухати чимало критичних зауважень на свою адресу. Інколи справедливих, частіше — необгрунтованих, поспішних. Висловлювалися навіть думки, що, мовляв, новий старший тренер Є. Кучеревський ще не має необхідного досвіду для керування однією з кращих команд республіки. Нині «Дніпро» на ділі показав свої справжні можливості. Знову виділяються на полі Литовченко і Протасов, надійно вирішуються завдання в обороні. Знаю, що під час підготовчого періоду дніпропетровці тренувалися дуже наполегливо, і результати цієї праці зараз починають реалізовуватися на полі в календарних матчах. «Дніпро» добре вкомплектований, в кожній тактичній ланці є свої лідери, вдало захищає ворота Городов.

А от у «Шахтарі» лише ведуться пошуки оптимального складу. Свистун, Герасимець, Ралюченко — ці імена майже нічого не кажуть широкому колу болільників. Але А. Коньков сміливо довіряє молоді, намагається виправити становище в селекційній роботі, яка протягом кількох років у Донецьку практично не велася.

Новачки сподобались, а поряд з ними посвіжішала гра і ветеранів, і тих, хто ще молодий віком за футбольними мірками, але повільно прогресував, а то й зовсім тупцював на місці.

Все ж нинішня турнірна позиція «Шахтаря» вбачається вищою за реальні можливості. Донеччани — на шляху становлення, важливо з нього не збитися, не запанікувати після ймовірних невдач.

Половина турнірного шляху — відрізок досить значний, щоб оцінити реальне співвідношення сил, спробувати зазирнути в осінь. Найпростіше, звичайно, нинішні здобутки помножити на два, та навряд чи одержимо ми тоді дійсну підсумкову таблицю чемпіонату. Не кажу вже про київське «Динамо», яке до осені, переконаний, поміняється місцем з кимось із нинішніх «призерів». Невдоволені своїми позиціями динамівці Москви і Тбілісі, ленінградський «Зеніт». Саме ці команди й заперечують проти примітивної арифметичної дії. Значить, будуть боротьба, напруга.

ТАБЛИЦЯ РОЗИГРАШУ

за станом на 25 червня

	І	В	Н	П	М	О
1. «Спартак»	15	7	6*	2	23—15	20
2. «Торпедо»	15	6	7	2	14—7	19
3. «Дніпро»	15	7	4	4	18—9	18
4. «Шахтар»	15	6	6	3	15—11	18
5. «Динамо» Мн.	14	6	5	3	14—7	17
6. «Жальгіріс»	15	6	4	5	20—17	16
7. «Металіст»	15	6	4	5	12—12	16
8. «Арарат»	15	7	1	7	15—20	15
9. ЦСКА	15	5	4	6	15—17	14
10. «Динамо» К.	11	5	3	3	19—10	13
11. «Кайрат»	15	5	3	7	10—15	13
12. «Динамо» М.	15	4	5	6	10—14	13
13. «Динамо» Тб.	15	4	4	7	12—18	12
14. «Зеніт»	15	3	5	7	10—21	11
15. «Нефтчі»	15	3	4	8	12—18	10
16. «Гурія»	14	2	5	7	7—15	9

Табло бомбардирів

8 м'ячів забив **Нарбековас** («Жальгіріс»).

7 — **Протасов** («Дніпро»), **Черенков** («Спартак»).

6 — **Ю. Савичев** («Торпедо»).

5 — **Ахмедов** («Нефтчі»), **Кондратьєв** («Динамо», Мн.), **Пасулько** («Спартак»), **Пехлеваніді** («Кайрат»), **Родіонов** («Спартак»), **Татарчук** (ЦСКА).

парус

За перевагою господарів

XXII МІЖНАРОДНА ПАРУСНА РЕГАТА «ДРУЖБА». 16—22 червня. Одеса. 100 учасників з Австрії, Болгарії, Румунії та СРСР у класах «Фінн», «470» і «Віндгляйдер». Головний суддя — Б. Ніколаєв (всесоюзна категорія, Москва).

МИ розповідали, що три перші гонки на регаті в одеській затоці пройшли за штормових умов. Прогноз передбачав аналогічну погоду і на наступні дні. Та синоптики помилилися. Штиль не дозволив провести одну з гонок на «Віндгляйдерах». Однак загальної картини поєдинків у трьох класах це не змінило.

Скажімо, 23-річний випускник Одеського інституту інженерів морського флоту Євген Кущієнко виграв не лише три гонки у шторм, але ще дві у тиху погоду. Він став незаперечним лідером на «Фіннах». Щоправда, конкуренцію господарю змагань спробували створити 18-річний Руслан Іларіонов з профспілкової збірної України та досить досвідчений 26-річний румунський яхтсмен Філіп Котта.

Перевага господарів врешті-решт позначилась і у двох інших класах. Досвідчений стерновий Ігор Кондрашов з матросом Олександром Нечипоруком у класі «470» показав стабільну майстерність. Одесити двічі фінішували першими і тричі другими, забезпечивши собі загальну перемогу навіть без участі у заключній гонці. Щоправда, 17-річні миколаївці Костянтин Ємченко з Андрієм Лемехою також виграли дві гонки, але стабільністю не відзначилися. Та юний вік хлопців підказує, що їхні кращі регати ще попереду.

У жінок в класі «470» найкраще виступили представниці нашої республіки 18-річні Мар'яна Брескіна і Галина Рибак. На «Віндгляйдері» кращою серед жінок стала майстер міжнародного класу з Москви Юлія Казакова. Вона майже на рівних змагалася з найсильнішими чоловіками і так упевнено почувалася на дощі під парусом, що могла б за більш сприятливих умов стати навіть призеркою у чоловічому турнірі.

До речі, на «Віндгляйдерах» зібралося найбільше учасників — 40. І боротьба за призові місця тут розгорталася драматично. По черзі вигравали гонки одесит Олександр Кротенко і москвич Василь Борисов. Врешті-решт обидва мали по три виграші, але Кротенко стабільніше пройшов решту гонок і виграв головний приз. Кількох очок не вистачило до п'єдесталу, наполегливому болгарину Добрину Стоянову.

А. РИБАК.

Одеса (телефоном).

ТЕХНІЧНІ РЕЗУЛЬТАТИ

«Фінн». 1. Є. Кущієнко, 2. Р. Іларіонов (обидва УРСР), 3. Ф. Котта (Румунія). **«470». Чоловіки.** 1. І. Кондрашов, 2. К. Ємченко, 3. О. Єрмаков (усі УРСР). **Жінки.** 1. М. Брескіна (УРСР). **«Віндгляйдер». Чоловіки.** 1. О. Кротенко (УРСР), 2. В. Борисов, 3. О. Ісаєв (обидва Москва). **Жінки.** 1. Ю. Казакова (Москва).

Справжній марафон

РЕСПУБЛІКАНСЬКІ ЮНАЦЬКІ ЗМАГАННЯ З ПЕРЕСАДКОЮ ЕКІПАЖІВ. 20 — 24 червня. Київ. 16 команд, 140 учасників. Головний суддя — А. Сівакс (всесоюзна категорія, Севастополь).

ВІДРОДЖЕНІ кілька років тому гонки з пересадкою екіпажів набувають колишньої популярності. Ось і тепер республіканській першості передували змагання на місцях. Кращі одержали право стартувати в Києві. А вже переможці цієї республіканської регати починають підготовку до всесоюзної, яка відбудеться в Таганрозі.

Що дають подібні змагання? По-перше, юні борються за рівних умов. По-друге, вони вчаться в найкоротший час пристосувати човен до свого екіпажу. А по-третє, гонки з пересадкою — це своєрідний вітрильний марафон. Протягом одного дня — вісім гонок. Ледве фінішував — швиденько на берег. Одержуй човен, який тобі визначив жереб, і знову на старт. Це вже випробування не лише для яхтсменів, а й для суддів. І слід зазначити, що бригада, очолювана одним з найдосвідченіших у парусі арбітрів севастопольцем А. Сіваксом, діяла чітко, злагоджено, швидко.

Змагання приймав підлітковий клуб профспілок на Оболоні. Він надав учасникам необхідну кількість човнів — по 16 у кожному класі. Адже в усіх крім «Променів», змагалися і юнаки, і дівчата. Тільки парусна дошка не мала повного складу, тому у фінальній частині регати стартували замість восьми — чотири дівчини.

Отака система змагань вимагає граничної мобілізації від юних гонщиків. Цікаво, що попереду опинилися ті колективи, які виступали рівніше, хоч мали небагато призерів. Так, у кримчан лише три другі місця, однак командою вони найсильніші — 57,2 очка. За ними — також без жодного переможця — миколаївці (перша команда) — 67,9. І тільки у третіх призерів дніпропетровців — 69,7 очка — є переможці: на парусній дошці це Ігор Пасека, а на «Кадеті» — Наталя Богач. До речі, і другі, й треті призери командного заліку не мали у фіналі учасниці на парусній дошці. Це й завадило їм претендувати на перемогу. Другі ж команди цих областей «влаштувалися» впритул за трійкою: четверте місце — Дніпропетровськ-2, п'яте — Миколаїв-2, а на шостому — Київська область. А от три команди Києва були відповідно десятою, одинадцятою, шістнадцятою. Навряд чи така картина задовольнить прихильників вітрил у столиці республіки.

Кілька слів про кримський колектив. Його склали вихованці Севастополя, Сак, Керчі — усі ті хлопці й дівчата які в обласних змаганнях, що проводилися в Керчі, були сильнішими.

Приємно, що ми знову можемо сказати добрі слова на адресу полтавців. Ця область не належить до ветеранів парусного спорту. В ній працюють лише два тренери — В. Болотников та О. Огарков. Однак вони знову привезли повну команду. Більше того Наталка Карамзіна перемогла на парусній дошці. А в загальному заліку полтавці — сьомі серед 16 претендентів. На місці парусним колективам допомагає адміністрація тих підприємств, при яких створено секції: купують човни, обладнують бази. Ну, а тренери та їхні вихованці відповідають на турботу завзятими тренуваннями.

А тепер познайомтеся з рештою переможців: «Промінь». Г. Бельчиков (Миколаїв-2), «Оптиміст»; хлопці — Г. Іщенко (Дніпропетровськ-2), дівчата — Г. Басалкіна (Одеса). До речі, ця дівчинка дуже добре провела всю серію гонок і привернула до себе увагу фахівців. І нарешті, «Кадет», хлопці — В. Пономаренко (Херсон).

В. ПЕТРЕНКО.

Вище Зеленого Мису

Три тижні тривала першість Київської області з крейсерських гонок. По суботах рівно о 12 ішли близько 20 яхт у довгу 100-мильну путь. Уздовж берегів Київського моря, вище Зеленого Мису, а там, біля 32 буя — розворот, і тепер уже вниз, туди, звідки починали.

ТІЛЬКИ перша гонка вдалася за доброго вітру. За 15 годин подолали довгий шлях. Наступні ж піднесли яхтсменам нерівні пориви, що чергувалися зі штилем. Ясні зорі над головою і дощ. А все те складалося в невимовну насолоду — гонка під вітрилами.

На п'ять стартових груп було розбито екіпажі. Кращими стали: 1 група. «Борей» (стерновий Д. Редько), 2 група «Берендей» (М. Кузьменко), 3 група «Політ-2» (В. Ейчес), 4 група «Лера» (В. Герцев), 5 група «Чибіс» (П. Кукарека).

Наш кор.

фотоінформація

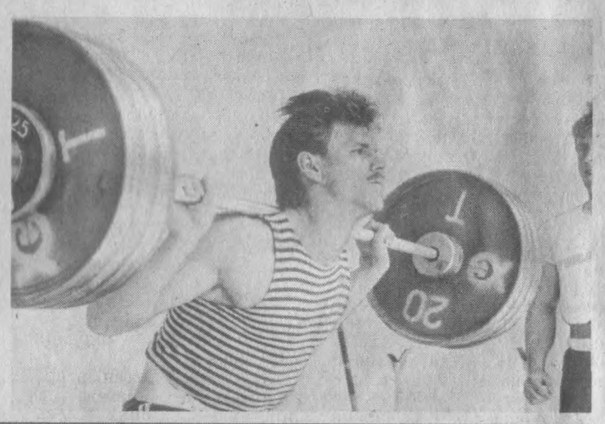

Цікава новинка

У ТЕРНОПОЛІ пройшов перший міський турнір з атлетичної гімнастики.

Його метою було об'єднати секції любителів нового виду спорту, залучити до регулярних занять ним широкі верстви населення. Представники колективів фізкультури промислових підприємств, установ та навчальних закладів міста демонстрували на помості майстерність, зокрема, суперничали в основних вправах зі штангою.

Поза конкуренцією виявилися робітники тресту «Промбуд», яких готував до змагань Я. Кривий.

В. ХАЦАЮК.

НА ЗНІМКАХ:

Нагороди чекають на кращих.

Присідання зі штангою виконує слюсар комбайнового заводу О. ЯВОРСЬКИЙ.

Лауреати змагань з тресту «Промбуд» — В. КРІПКИЙ, В. ДЖУС, тренер Я. КРИВИЙ, Г. ТРАЧУК, В. ВЕРЕЩАК (зліва — направо.

Фото автора.

Тернопіль.

чемпіонат колективів

Сьомий тур

Перша зона. «Нафтовик» (Долина) — «Маяк» (Богородчани) — 1:0, «Сокіл» (Гайсин) — «Карпати» (Сторожинець)— 4:0, «Буревісник» (Кам'янець-Подільський) — «Прогрес» (Бердичів) — 1:2, «Зірка» (Львів) — «Нива» (Бережани) — 0:1.

Лідирують «Прогрес» і «Нафтовик» — по 10 очок.

Друга зона. «Колос» (Заставна) — «Ізотоп» (Кузнецовськ) — 1:0, «Колос» (Голинь) — «Цукровик» (Чортків) — 1:0, «Колос» (Серебрія) — «Цементник» (Миколаїв) — 0:0, «Підшипник» (Луцьк) — «Зірка» (Житомир) — 4:1.

По 12 очок мають «Підшипник» і «Колос» (Заставна).

Третя зона. «Дніпро» (Геронимівка) — «Авангард» (Лозова) — +:— (неявка), «Сула» (Лубни) — «Автомобіліст» (Суми) — 2:1, «Явір» (Краснопілля) — «Схід» (Київ) — 1:1, «Старт» (Харків) — «Рефрижератор» (Фастів) — 6:2. За зточненими даними результат матчу попереднього туру «Рефрижератор» — «Явір» — 2:1, а не 1:2, як повідомлялося.

У «Дніпра» 12 очок.

Четверта зона. «Локомотив» (Знам'янка) — «Інгулець» (Кривий Ріг) — 1:6, «Більшовик» (Київ) — «Нафтовик» (Пирятин) — 0:1, «Будівельник» (Київська область) — «Темп» (Черкаси) — 0:0, «Кремінь» (Кременчук) — «Радист» (Кіровоград) — 4:2.

Становище команд після семи турів:

	І	В	Н	П	М	О
«Кремінь»	6	5	1	0	20—2	11
«Радист»	7	5	1	1	13—7	11
«Будівельник»	6	4	1	1	11—7	9
«Інгулець»	6	3	2	1	11—4	8
«Нафтовик»	6	2	2	2	6—3	6
«Паперовик»	6	1	2	3	2—8	4
«Локомотив»	7	2	0	5	6—19	4
«Темп»	6	0	2	4	1—8	2
«Більшовик»	6	0	1	5	3—15	1

П'ята зона. «Авангард» (Орджонікідзе) — «Водник» (Миколаїв) — 5:0, «Торпедо» (Мелітополь) — «Колос» (Осокорівка) — 3:0, «Судноремонтник» (Іллічівськ) — «Титан» (Армянськ) — 0:0, «Динамо» (Одеса) — «Трансформатор» (Запоріжжя) — 1:0, «Енергія» (Нова Каховка) — «Зірка» (Жовтневе) — 4:2.

«Енергія» набрала 13 очок, «Динамо» — 12.

Шоста зона. «Шахтар» (Дзержинськ) — «Стахановець» (Стаханов) — 3:0, «Південсталь» (Єнакієве) — «Металург» (Куп'янськ) — 2:1, «Шахтар» (Свердловськ) — «Бажановець» (Макіївка) —2:0, «Текстильник» (Донецьк) — «Шахтар» (Лутугине) — 2:0, «Комунарець» (Комунарськ) — «Азовсталь» (Жданов) — 2:1.

Лідирує «Металург» — 12 очок.

Друга ліга

«Нива» (Тернопіль) — «Буковина» — 1:0

«Нива» (Тернопіль) — «Буковина» (Чернівці) — 1:0 (0:0). Тернопіль. Суддя В. Попович (Іршава). 13 000 глядачів.

«Нива»: Квасников (Панфілов, 85), Тимофєєв, Цисельський, Рудницький, Мацюпа, Козуб (Покидько, 75), Сухенко, Венгринович, Яворський (Назаренко, 75), Галюта (Мовчан, 46), Прядун.

«Буковина»: Чеботар, Сарафинчан, Руснак, Угренчук, Походзило, Шелепницький (Хорунжий, 68), Давиденко (Бурчак, 85), Гій, Олійник, Рубцов, Мглинець (Королянчук, 54).

Гол: Венгринович (60).

У ДРУГОМУ таймі зустрічі стався ігровий момент, який вирішив її долю. Індивідуальний прохід капітана «Ниви» Венгриновича майже з центра поля завершився влучним ударом з лінії воротарського майданчика. Віддаючи належне хавбеку господарів, все ж хочеться запитати в захисників «Буковини», як вони примудрилися жодного разу не атакувати Венгриновича під час його багатометрового рейду? Зрештою, промах коштував гостям двох очок, і це тим прикріше, що в інших епізодах оборона буковинців діяла чітко.

Тернопільці, які за традицією грали з трьома захисниками, відразу ж великими силами пішли у наступ. Завдяки активним діям Прядуна і Рудницького вони захопили ініціативу, однак «фірмові» передачі з флангів цього разу були малоефективними, бомбардиру «Ниви» Яворському бракувало наполегливості у боротьбі на «другому поверсі».

Намагалися відповідати гострими контратаками і гості, але чіткі дії Тимофєєва при підстраховці партнерів не дозволяли футболістам «Буковини» вийти на ударну позицію. І все ж за п'ять хвилин до фінального свистка, здавалося, вже ніщо не перешкодить Королянчуку зрівняти рахунок. Скориставшись позиційною помилкою Сухенка, він залишився наодинці з голкіпером, потужно пробив під перекладину, та Квасников, продемонструвавши блискавичну реакцію, відбив м'яч на кутовий. Хоча й зазнав при цьому травми і був замінений...

В. МИХАЙЛОВ,
спеціальний кореспондент «Спортивної газети».

Тернопіль (телефоном).

Дружний ривок

У черговому турі лідери змагань зробили дружний крок уперед, причому «Таврія» переконливо довела свою перевагу над «Кристалом» на його полі — 5:1.

У ЦЬОМУ матчі відзначився Ю. Бондаренко, забивши три м'ячі й довівши особистий бомбардирський рахунок до одинадцяти влучних ударів. «Прикарпаття» подолало ужгородців — 2:0, які несподівано низько опустилися в турнірній таблиці. Тернопільська «Нива» виграла в «Буковини» — 1:0.

З решти результатів відзначимо перемогу київських армійців над «Десною» в Чернігові — 3:2, а також виграш «Океана» в гостях у «Чайки» — 2:1. Третю перемогу поспіль одержав «Нафтовик», переигравши цього разу «Ворсклу» — 2:1, і вийшов на дванадцяту позицію. Цілком пристойно для команди, яка представляє невеличкий районний центр Сумської області.

«Новатор» знову програв з великим рахунком — 0:3 торпедівцям Запоріжжя і тепер на рівних складає компанію київському СКА в боротьбі за збереження прописки в турнірі. Кому пощастить?

* * *

Результати інших зустрічей: «Маяк» — «Шахтар» Г. — 1:1, «Динамо» — «Спартак» — 3:0, «Торпедо» Лц. — «Авангард» — 1:0, «Нива» Вц. — «Поділля» — 0:1, «Зірка» — «Кривбас» — 2:2, СКА Од. — «Суднобудівник» — 1:1.

ТАБЛО

ВЕЛОШОСЕ

ЧЕРНІВЦІ. Тут завершився чемпіонат країни з багатоденної гонки серед жінок. Змагання виграла львів'янка Тамара Полякова. Вона найшвидше подолала вісім етапів шляхами Буковини, випередивши на дистанції протяжністю 412 км, найближчу з переслідувачок на хвилину.

У командному заліку золоті медалі виграла збірна України.

За повідомленнями кореспондентів «СГ» і ТАРС.

з фотоальбома чемпіонів

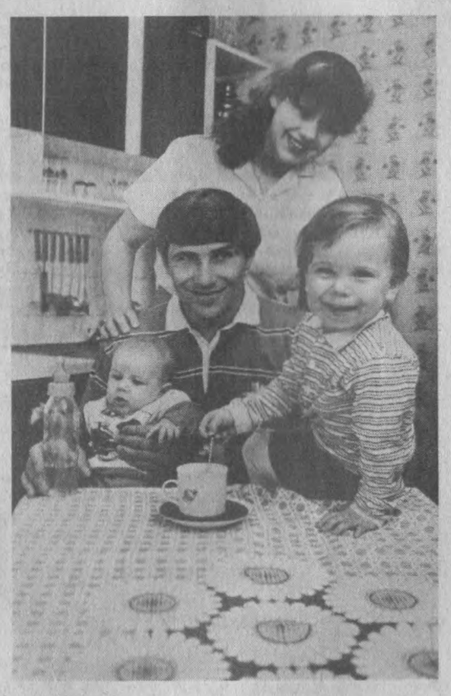

У суперництві з висотою

НАЙВИЩИХ спортивних титулів йому не позичати. Вже саме ім'я Сергія Бубки говорить за себе. Чемпіон світу, неодноразовий рекордсмен планети, переможець Ігор доброї волі. Підкорення ним шестиметрової висоти журналісти назвали «Стрибком у XXI століття».

Довгим був шлях Сергія до цього захмарного злету. У 1974-му зустрілися десятирічний хлопчина з Ворошиловграда і майже втричі старший за нього, але зовсім іще молодий тренер Віталій Петров. Згодом наставник переїхав у Донецьк, а з ним — і підопічний.

Сергій рушив в інше місто під доглядом старшого брата Василя. Стрибки з жердиною захопили обох Бубок. І саме Василь першим у групі Петрова став майстром спорту. Але далі стрімкий розгін узяв Бубка-молодший.

1983 рік, Хельсінкі. Перший чемпіонат світу з легкої атлетики. І перший чемпіон світу зі стрибків з жердиною — Сергій Бубка! «Випадковість», — казали деякі фахівці. Та згодом усе стало на свої місця.

На голоси скептиків Сергій відповів каскадом світових рекордів. Перший з них підкорив трохи більше трьох років тому — 5 м 85 см.

Це сталося у Парижі 13 липня 1985 року. Тут на міжнародному турнірі Сергій Бубка підкорив шість метрів. Проте ніяк нашому визнаному майстру не вдавалося встановити світовий рекорд на рідній землі. І от на Іграх доброї волі Сергій «виправився».

Попереду — нові старти, нові вершини. І лідер стрибунів з жердиною Сергій Бубка готовий штурмувати наступні висоти.

Л. БЕРЕЗА.

НА ЗНІМКАХ:

В. О. Петров з вихованцями Сергієм і Василем БУБКАМИ.

І тут тато на висоті.

У родинному колі. Сергій і Лілія Бубки з синами Віталієм і Сергієм.

Фото РАТАУ.

Орбіта змагань

волейбол

...І ковток повітря

Чемпіонат країни з волейболу проходить майже за хокейним графіком — з листопада по квітень. А влітку! Донедавна весь найсприятливіший період наші провідні команди десь ховались від своїх прихильників. І от цього року другий етап розиграшу Кубка СРСР пройде на відкритих майданчиках.

ХТО буде учасниками? Половину складуть клуби вищої ліги (на жаль, знову без «збірників»). Друга половина — ті, хто подолав стартовий відрізок найкраще (у підгрупах грали представники першої ліги та ряд призерів першостей республік).

З двома такими колективами фізкультури познайомилися одеські любителі волейболу. Це були куйбишевський «Автомобіліст» і «Кайц» з вірменського міста Чаренцавана. Та в двоколовому турнірі їм не вдалося відібрати бодай одне залікове місце в місцевого «Політехніка» та другої клубної команди ЦСКА.

Кілька слів про справи одеситів. Путівку до літнього туру Кубка вони взяли без особливого напруження та емоцій. Зате зі значним процентом втрачених подач і неякісним прийманням. Навіть вельми відверта тактична взаємодія часто порушується слабким виконанням. Основний склад — Полтавський (Мельничук), Поблоцький, Гринчак, Петраченко, Хворостянов, Боєвих — показали, власне, не гру, а її фрагменти. Все це турбує з огляду на завтра.

...Швидкоплинним вийшов тур у Ворошиловграді, куди в гості до динамівців вчасно прибули тільки армійці Києва. І трохи згодом з'явилася скромна команда Ашхабада. Поділивши очки (по 3:0), СКА та «Динамо» продовжать виступи. Оскільки кияни, як і одесити, зіграли в першій лізі-87 нижче своїх можливостей, хотілося взнати, що в них нового?

Після завершення військової служби залишили клуб Лапирьов, Матвєєв, Папижанський. У команді мінських одноклубників опинився Лапшин. Зате відсутність Сущинського та Гудими з розряду приємних: обидва викликані до молодіжної збірної СРСР, яка готується до світової першості в Бахрейні. Та головне для СКА зробити правильні висновки з результатів всесоюзного чемпіонату. Адже в двох турах за 7—12 місця першої ліги вони взяли тільки два очки з 10. Виграли цей втішний фінал студенти МВТУ — 14 очок з 32. З дев'ятьма очками кияни фінішували одинадцятими. Завдяки виграшам (3:0 та 3:1) вони випередили тбіліську «Мішенебелі».

Цікаво, що сітка кубкового розиграшу звела волейболістів СКА до одного квартету з тбілісцями та своїми земляками - залізничниками. Разом з ташкентським «Динамо» вони проведуть тур другого етапу в Ірпені під Києвом 26—28 червня. Відмінно підготовлені майданчики тамтешньої ДЮСШ чекають побачення з великим волейболом. Вдома вже вдруге підряд випаде грати донецькому «Шахтареві». Перший етап гірники завершили вдало, як і воронезький «Кристал». Там же змагалася й команда СК (Вінниця), та їй пробитися не пощастило.

Г. ВЕРХ,
майстер спорту,
Є. КАРЕЛЬСЬКИЙ.

гандбол

Скрізь корифеїв зустрічаєш...

Чомусь вважається, що турніри за 7—12 місця відповідають лише на одне питання: хто втримається у вищій лізі, а хто — ні. (Цього разу невдахою стала команда Тирасполя). Невже для учасників не існує вагоміших стимулів! Заключний тур чоловічого гандбольного чемпіонату СРСР у Кишиневі показав, що їх — скільки завгодно. Якщо на полі — майстри високого класу.

АРМІЙЦІ Києва захищали своє сьоме місце не заради цифри. Їм було престижно випередити каунаський «Гранітас» — цьогорічного володаря Кубка ІГФ. Тим більше, що вже в столиці Молдавії наставника прибалтійського клубу Антанаса Скарбалюса та найвідомішого гравця — Вальдемараса Новицького наздогнала вітальна телеграма з дому про присвоєння їм звання «Заслужений діяч культури Литовської РСР». З чим їх щиро поздоровили всі учасники.

Кияни продемонстрували сучасний технічний гандбол, чим немов доводили, що досить випадково проскочили повз основний фінал, де могли, на думку багатьох фахівців, конкурувати за п'яту сходинку. Сподобалася гра лівого крайнього Миколи Степанця та розігруючого Сергія Бебешка (обидва недавно увійшли до «основи»), а також досвідченіших Олександра Немашкала та обох голкіперів — Леоніда Дорошенка і Віктора Коноплястого.

Ще два факти. Звітний тур проходив при переповнених трибунах (і це у спеку — плюс 36!). Відмінно зарекомендувало себе й покриття майданчика типу «регупол».

Л. МАНЕВИЧ,
доцент КДІФК, почесний суддя зі спорту.

ТЕХНІЧНІ РЕЗУЛЬТАТИ

Матчі СКА (Київ): з «Невою» (Лд) — 24:24, СК (Тирасполь) — 23:31, «Буревісником» (Тб) — 18:13, «Гранітасом» — 27:27, СКІФ (К-дар) — 27:26.

Тайм-аут

БІГ ПО-АЛЬПІЙСЬКИ

НЕЗВИЧАЙНІ змагання відбулись нещодавно в Італійських Альпах: біг на найдовшу дистанцію впродовж доби. Старти проходили на трасі завдовжки 5 кілометрів. Участь узяли 266 чоловіків і жінок.

Змагання на трасі відзначалися великою напругою. В упертій боротьбі серед чоловіків переміг фінн Тойно Рамтанен. За добу він пробіг 401 кілометр. Ще тридцять учасників подолало 400-кілометрову позначку.

Найкраща серед жінок — 40-річна Хані Зелдер. Її «доробок» — 256 кілометрів.

... І ПОЛІТ ПО-КАЛІФОРНІЙСЬКИ

У США встановлено новий рекорд тривалості польоту на апараті, що приводиться в рух силою м'язів людини. 26-річний Глен Тромі на літальному апараті вагою 40 кг подолав відстань 59,5 км, для чого йому знадобилося 2 години 13 хвилин.

Пропеллер цього «літака» приводився в рух педальним пристроєм на зразок велосипедного. Тому апарат з повним правом назвали аеропедом.

Мал. В. АДАМОВИЧА, (м. Херсон).

ВСЕ Ж ВИНАХОДЯТЬ

ФРАНЦУЗЬКИЙ конструктор Армель Андре створив спеціальний велосипед, за допомогою якого прагне побити годинний рекорд італійця Франческо Мозера. На гонщика вибрано Лорана Фіньйона. Але Міжнародна спілка велоспорту (УСІ) ставить перепони перед новою конструкцією, оскільки в ній «забагато поліпшень».

«Це гальмує прогрес у нашому виді спорту, — відреагував Фіньйон. — Без нових технічних вирішень ми приречені на застій, оскільки обмежується діяльність наших спонсорів».

ЗЕМНОВОДНИЙ РЕКОРДСМЕН

ЛЮДИНА, стрибнувши за вісім метрів, лише в чотири-п'ять разів «перекриває» довжину свого тіла. А от жаба Розі, яка «виступала» на щорічному чемпіонаті США зі стрибків у довжину, в присутності величезної кількості глядачів стала чемпіоном, подолавши 6,5 метра.

Підраховано, що на цій відстані її довжина вмістилася б понад сорок разів...

Редактор
Ю. ПЕРЕСУНЬКО.

Підсумки тиражу «Спортлото»

ГОЛОВНИМ управлінням спортивних лотерей підбито підсумки 25 тиражу, який відбувся 21 червня.

«6 з 45»: допущено 732.743 білети. 6 номерів — немає, 5 — 31 — по 2.210 крб., 4 — 1.433 — по 46 крб., 3 — 28.457 — по 3 крб.

«5 з 36»: допущено 6.834.769 білетів. 5 номерів — 7 — по 10.000 крб., 4 — 2.787 — по 253 крб., 3 — 115.750 — по 11 крб.

Виплата виграшів по білетах 25 тиражу і десятитиражних білетах, що брали участь у грі з 16 по 25 тираж, проводитиметься з 6 липня по 6 серпня.

(ТАРС).

Підсумки тиражу «Спортпрогноз»

ГОЛОВНИМ управлінням спортивних лотерей підбито підсумки 24 тиражу лотерей «Спортпрогноз», який відбувся з 13 по 14 червня 1987 року.

Допущено: 6.851.256 варіантів.

Угадано: 13 результатів — 5 — по 10.000 крб., 12 результатів — 134 — по 1.533 крб., 11 результатів — 2.606 — по 296 карбованців.

Виплата виграшів за білетами 24 тиражу лотереї «Спортпрогноз» провадитиметься з 3 липня по 3 серпня 1987 року.

(ТАРС).

«Спортпрогноз»

Результати 25 тиражу

(20 — 22 червня).

1—1, 2—X, 3—2, 4—X, 5—1, 6—1, 7—2, 8—1, 9—1, 10—1, 11—X, 12—2, 13—1.

Примітка: перша цифра — номер пари команд, друга — результат зустрічі.

(ТАРС).

реклама

ЗУПИНИ МИТЬ

«Фотар» — живопис без пензля

Ви прагнете відобразити красу навколишнього світу! Хочете зберегти на довгі роки пам'ятні моменти з життя своєї родини! Фотографія — кращий спосіб виконати ці бажання. «Фотари» — камери виробництва київського виробничого об'єднання «Завод «Арсенал» ім. В. І. Леніна» — відповідають високим вимогам як професіоналів, так і фотолюбителів. Відмінні оптичні якості об'єктивів, надійність механічної частини свідчать про те, що київська фотоапаратура належить до кращих вітчизняних зразків.

ФОТОАПАРАТ «КИЇВ-88 ТТЛ»

гарантує відмінний слайд, кольоровий і чорно-білий негативи одночасно.

Це єдина з вітчизняних фотокамера зі змінними касетами, завдяки яким можна швидко замінювати тип плівки при будь-якій кількості відзнятих кадрів. Також просто, при зведеному і спущеному затворі, знімаються і об'єктиви.

Затвор з металевими шторками дозволяє фотографувати при низьких температурах.

Комплектується об'єктивом «МС-Волна-3».

«Київ-88 ТТЛ» — надійний помічник в оперативній репортажній зйомці.

Формат кадру — 6×6 см, кількість — 12; діапазон витримок — 1/2—1/1000 с; джерело живлення — 4 елементи РЦ-53.

Розміри — 175×115×160 мм.

Ціна — 919 карбованців.

ФОТОАПАРАТ «КИЇВ-19»

безвідмовно працює і в пекучих пісках Каракумів, і в студених просторах Заполяр'я. Шторний металевий затвор оригінальної конструкції забезпечує високу точність витримок навіть при різких змінах температур.

Напівавтоматичне встановлення експозиції — за світлодіодною індикацією у видошукачі.

Велике дзеркало, світлосильний візир, фокусуючий пристрій гарантують зручне і точне фокусування.

Передбачено застосування змінних об'єктивів.

Формат кадру — 24×36 мм; діапазон витримок 1/2—1/500 і «В».

Розміри — 147×100×55 мм.

Ціна — 150 карбованців.

«КИЇВ-35А»

— новинка, що найліпше підійде мандрівникам. Цей мініатюрний фотоапарат легко вміщується на долоні, але водночас має ряд переваг. Оцінити їх ви зможете саме в дорозі або на прогулянці.

Камера компактна і зручна завдяки висувному об'єктиву, нею можна проводити зйомки на вулиці і в приміщенні. Оперативність у роботі гарантує автоматичне відпрацювання витримки і центральний електронний затвор, зведення якого зблоковано з протяжкою плівки.

Висока якість знімків досягається за рахунок нового п'ятилінзового об'єктива «МС Корсар-2,3/35» з багатошаровим просвітленням оптики.

Формат кадру — 24×36 мм; джерело живлення — 4 елементи СЦ-32.

Розміри 101,5×64×32,5 мм.

Вага — 200 г.

Ціна — 85 карбованців.

НОВИНКА

ФОТООБ'ЄКТИВ «МС Волна-8 Н» —

готується до випуску. Гарантує високоякісну зйомку в похмурий день, у сутінках або в приміщенні, де недостатньо світла. Призначений для малоформатних дзеркальних фотокамер «Київ-17», «Київ-19» і «Київ-20».

Фокусна відстань — 50 мм; відносний отвір — 1:1,2; кут поля зору — 45°; розміри — 67×58 мм; вага — 370 г.

Ціна — 165 карбованців.

ФОТОАПАРАТ «КИЇВ-60 ТТЛ»

— результат удосконалення добре відомої моделі «Київ-6С ТТЛ». Формат кадру — 6×6 см дає змогу значно збільшити знімок і одержати високоякісний відбиток.

Спускова кнопка розташована зручно — під праву руку. Великий набір змінних об'єктивів і проміжних кілець розширює діапазон «Києва-60 ТТЛ» — від звичайних до макрозйомок.

Вмонтований безгальванометричний експонометр працює від світла, що пройшло крізь об'єктив. Видошукачі — змінні. Кріплення об'єктива уніфіковано з фотоапаратом «Пентакон-Сікс».

Кількість кадрів — 12, діапазон витримок 1/2—1/1000 с; джерело живлення — 3 елементи ФЦ-53; розміри — 172×157×140 мм.

Ціна — 690 карбованців.

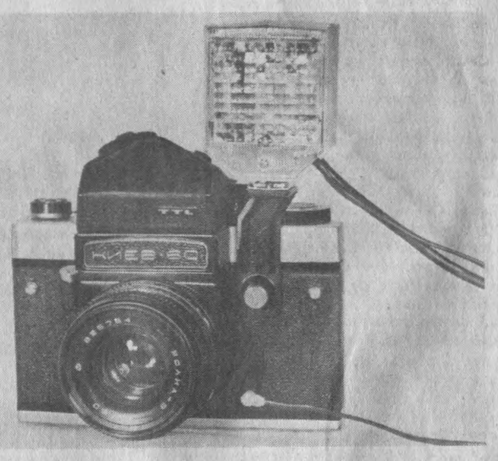

ВИРОБНИЧЕ ОБ'ЄДНАННЯ «ЗАВОД «АРСЕНАЛ» ім. В. І. ЛЕНІНА».

УКРАЇНСЬКЕ РЕКЛАМНЕ АГЕНТСТВО.

хокей: інтерв'ю «СГ»

На порозі змін

Останнім часом про наш хокей висловлюються полярні точки зору. А якої додержуються самі організатори гри! Аби з'ясувати це, московський кореспондент «СГ» зустрівся з начальником Управління хокею Держкомспорту СРСР Анатолієм Михайловичем КОСТРЮКОВИМ і попросив його відповісти на кілька запитань.

— Як ви вважаєте: чи не стоїть за невдачею збірної СРСР на віденському чемпіонаті світу не лише зниження загального рівня нашого хокею, а й значний прогрес зарубіжних команд?

— За останні три-чотири роки всі без винятку зарубіжні збірні почали грати явно сильніше. Наприклад, нещодавно «другорозрядна» команда ФРН тепер майже на рівних бореться з будь-яким суперником. Що ж до хокеїстів Чехословаччини, Швеції, Канади, то тут, мені здається, коментарі зайві. Мало в чому поступається їм збірна Фінляндії, яку, мабуть, у Відні підвело захоплення запрошенням професіоналів з НХЛ. На турнірі «Известий» фінни, виступаючи «домашнім» складом, мали кращий вигляд.

Наш хокей був і залишається сильним. Адже збірна СРСР, хоча й зайняла на чемпіонаті світу друге місце, але не зазнала жодної поразки. На мій погляд, невдачу обумовили дві причини: украй несприятлива формула турніру і помилка тренерів у матчі фіналу зі шведами. Висококласна команда повинна вміти виключити наприкінці зустрічі будь-які несподіванки. Зрозуміло, всі заздалегідь знали й про формулу змагань, що потребувала специфічної підготовки до них. Так що відповідальності з нас ніхто не знімає...

— Чи можна було прогнозувати такий збіг обставин у Відні?

— У першому фінальному матчі проти канадців наші форварди мусили подолати в'язку оборону суперників. Нагадаю, що цю гру судив швед У. Ліндгрен. Не хочу сказати, що його діями пояснюється нульова нічия, але він заплющував очі на недозволені прийоми канадських захисників. Про матч зі шведами я вже говорив, а в принциповому поєдинку з чехословацькими хокеїстами наша збірна переграла опонентів з усіх поглядів хокейного мистецтва.

— Проте деякі проблеми намітились у нашому хокеї ще два роки тому на празькому чемпіонаті.

— Ми їх вирішуємо. У Празі збірна СРСР не знайшла протиотрути в боротьбі з масованим захистом. Не можна сказати, що ситуація повністю повторилася у Відні, але, чесно кажучи, наші спортсмени так і не навчилися ефективно долати його.

— А чи не є це наслідком того, що наші провідні клуби, які виконують роль основних постачальників кадрів до збірної, не зустрічають належного опору у внутрішньому чемпіонаті?

— Так, наші профспілкові команди втратили свої позиції. Чому? Раніше більшості молодих гравців, переважно студентів, після закінчення інститутів присвоювалося офіцерське звання. Тепер їх усіх призивають на дійсну службу. Це, природно, призводить до посилення одних клубів за рахунок інших. Тим більше що найздібніші залишаються в армійських і динамівських командах. Невиправданою була й кількість переходів. Аби виправити ситуацію, цього року ми вирішили суворо регламентувати їх.

У вищій та першій лігах переходи дозволені за умови, якщо команда сама відпускає запрошуваного гравця бо не може використати його у своєму складі. Клуб вищої ліги може запросити по одному хокеїсту з першої та другої ліг, а команда першої — одного з другої. Це не стосується обміну гравцями клубу вищої ліги з «дочірніми», приміром, «Сокола» з ЦСКА, московського «Динамо» з харківським тощо. Армійські команди тепер поповнюватимуться лише стількома гравцями, скількох вони відпускають після закінчення служби. Останні ж повертаються лише до своїх колишніх клубів.

— Що ви можете сказати про розвиток хокею на Україні?

— Гадаю, що ваша республіка має хороші перспективи. Вже створені два потужні центри — в Києві та Харкові. Організована мережа: ДЮСШ — СДЮШОР — ШВСМ. Правда, лише в столиці. Але й у Харкові прогрес очевидний. Недарма хокеїсти, виховані на Україні, дедалі частіше з'являються в складах юнацької, юніорської і молодіжної збірних СРСР. На останньому юнацькому чемпіонаті Європи киянин Годинюк був визнаний найкращим захисником. Сприяло, на мій погляд, розвиткові українського хокею й завоювання «Сокола» у сезоні 1984—1985 років бронзових медалей чемпіонату СРСР.

Нині, як на мене, в республіці треба подбати про створення двох-трьох команд другої ліги. Це сприяло б залученню до лав хокеїстів здібної юні, підвищенню популярності гри в інших містах. Щоправда, тут багато залежить від матеріально-технічної бази. Вважаю, що немає необхідності захоплюватися будівництвом містких льодових палаців. Цілком влаштовують і невеликі криті катки, які, до речі, превалюють у багатьох зарубіжних країнах, чиї хокеїсти почали виходити на авансцену. До того ж лід під дахом є, приміром, у Сєвєродонецьку, Одесі, Дніпропетровську... Відкладати ж рішення цієї проблеми до «довгої скриньки» немає рації. Двома хокейними центрами все одно не обійтися.

— У чому причина невдач «Сокола» минулого сезону?

— Команда втратила кількох провідних гравців. Але, вважаю, що відступ киян явище тимчасове.

— Читачі нашої газети вже знають про нову систему чергового чемпіонату СРСР. Можливо, щоб підвищити інтерес до нього, фінальний етап слід було б починати з «нуля»?

— Така й моя думка. Більше того, можу сказати, що питання про фінал остаточно не вирішене. Є підстави сподіватися, що провідна четвірка стартуватиме з однакових позицій.

— Хотілося б почути вашу думку з приводу зниження глядацького інтересу до хокею.

— Наш вид спорту розвивається в країні вже 41 рік. Нема підстав говорити про зниження інтересу до нього, хоч у деяких містах він має місце. На жаль, і в Києві. Та думаю, що організатори матчів у столиці республіки зуміють повернути глядачів на трибуни. А в цьому їм допоможе сам «Сокіл». У той же час у багатьох містах, як і раніше, придбати квиток на хокейну зустріч не так-то й просто. Головне ж, постійно розширюється хокейна «географія». Минулої зими, наприклад, три матчі збірних команд ветеранів у «нехокейному» Єревані пройшли з аншлагом. Факт коментарів не вимагає...

Взяв інтерв'ю
Т. ІГОРЕНКО.

Спортивна газета

Орган Государственного комитета Украинской ССР по физической культуре и спорту и Украинского республиканского совета профсоюзов (на украинском языке).

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 252001, Київ, 1, вул. Челюскінців, 13, «СПОРТИВНА ГАЗЕТА» Газета виходить тричі на тиждень: у вівторок, четвер, суботу.

ТЕЛЕФОНИ: Приймальна — 228-09-63. Відділ листів — 228-89-84.

Ордена Леніна комбінат друку видавництва «Радянська Україна» 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

ІНДЕКС 61020. БФ 40016. Зам. 03249.

Цей номер підписано о 23.00 (За графіком — 23.00).

А Б В Г Д
1 2 3 4 5 6